అఖిల

ల భారత పత్రిక

జనవరి 2019

మానవాతీతుని ఆగమనం

సంపాదకీయం:

పరిణామంలో మానవజాతి అధిరోహించవలసిన తదుపరి మెట్టు అతి మనస్సు అని శ్రీఅరవిందులు, మదర్ చెప్పారు. ఇప్పటి జాంతవిక మానవ జాతికి, దివ్యమానవ జాతికి మధ్య వున్న దూరం ఒకే ఒక దూకుతో దాటడం సాధ్యం కానంతగా వుంది. అందుచేత మనిషికి అతిమానసికజీవికి మధ్య వారధిగా మధ్యంతర జాతిగా మానవాతీతుని ఆగమనాన్ని వారు దర్శించారు. అతిమానసిక జీవి అనేది అనివార్యమైనప్పటికీ, అది సుదూర భవిష్యత్తుకు సంబంధించినది. కాని ఒక శుభకామనగల సలహాదారుగా, మార్గదర్శిలా, మానవ దేహంద్వారా మూర్తిత్వాలద్వారా ఇచట యిప్పటికే మానవాతీతుడు కృషిచేస్తూనే వున్నాడు. 1969 జనవరిలో మానవాతీతుని అవతరణను మదర్ ధృవీకరించారు. పరిణామంలో అదొక చారిత్రక సంఘటన అని చెప్పవచ్చు. అది మనిషికి అ ఆతిమానసిక సృష్టికి మధ్య యింతవరకు లేనటువంటి ఒక అనుసంధాన ఘటకం. అతి మానసిక యోగసాఫల్యతకు ప్రధాన, ప్రాముఖ్యతగల, జనబాహుళ్యానికి పెద్దగా తెలియని ఘటన 50వ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా యీ సంచికను, మానవాతీతుని ఆగమనానికి అంకితం చేస్తున్నాం.

అనువాదం: కె.వి. రావు (9849929254)

మానవాతీతుడు ప్రకృతి రేడుగా పుట్టినప్పుడు
అతడి సన్నిధి పదార్థ ప్రపంచాన్ని మార్చుతుంది.
అతడు ప్రకృతి రాత్రిలో సత్యాగ్నిని వెలిగిస్తాడు
అతడు పృథ్వీతలంపై మహత్వ సత్యశాసనాన్ని విధిస్తాడు
ఈ మనిషి కూడా సృష్ట్యాత్మ పిలుపువైపు మరలుతాడు
అతడిలో దాగిన సాధ్యత వైపు మేల్కొంటాడు
అతడి హృదయంలోని సమస్తాన్ని మేల్కొల్పుతాడు
పృథ్విరూపు తీసుకున్నప్పుడు ప్రకృతి తలంచిన దానినంతా....
సృష్ట్యాత్మ ఈ అజ్ఞ ప్రపంచాన్ని అతని నివాసంగా మార్చింది.
అతడు సత్యాన్ని, దైవాన్ని ఆనందాన్ని ఆకాంక్షిస్తాడు
అతడు దైవ శాసనానికి వ్యాస్యత
మహోన్నత వ్యూహంలో ఉపకరణం
ఉన్నత జాతి మనిషిని ఉద్ధరించేందుకు మొగ్గు చూపుతుంది.

CWSA : 34, 708-09 అనువాదం: సి. హెచ్. హర్షవర్ధన్ (9441519210)

మానవాతీతుడు అన్న భావన

యోగం ప్రధాన లక్ష్యం

మన అస్తిత్వానికి చెందిన దివ్యసత్వతతో సంయోగమే అత్యంత ముఖ్యమైన యోగలక్ష్యం. దీనిని దృష్టిలో ఉంచుకోవడం అత్యావశ్యకం. ముఖ్యంగా మన యోగం అతిమానసాన్ని పొందటానికి పూనుకోవడానికే కాదని భగవంతుని కోసమన్నది మనం గుర్తుంచుకోవాలి. మనం అతిమానసాన్ని పొందటం దాని ఆనందం, దాని గొప్పతనం కోసం కాదు. భగవదైక్యస్థితిని పరిపూర్ణం, సుస్థిరం చేసుకోవడానికి, ఆ ఐక్యతను అనుభూతి చెందటానికి దానిని మన స్వంతం చేసుకోవడానికి, దానిని మన స్వస్వరూపానికి సంబంధించిన అన్ని త్రోవల్లోనూ సక్రియాత్మకం చేయడంకోసం, దాని సర్వోచ్ఛ స్థాయీతీవ్రతల్లో, బృహత్ విశాలతల్లో మన స్వభావంలో దాగిన ప్రతి మలుపులో, ప్రతి అరలోనూ, ఆ ఐక్యతను అనుభవించడానికై మనం అతి మానసాన్ని సాధించాలి. అతిమానస యోగలక్ష్యం, ఒక మహాశక్తివంతమైన, బ్రహ్మాం డమైన అతి మానుషత్వంలోకి ప్రవేశించడమని, ఒక దైవశక్తిని, ఒక మహత్వాన్ని ఆర్జించడమని, ఒక వైభవోపేత వైయక్తిక వ్యక్తిత్వానికి చెందిన ఆత్మోపలబ్ధి కల్పించు కోవడమని అనేకులు ఆలోచించినట్లుఆలోచించడం తప్పు. ఇది చాలా విధ్వంసకరమైన అబద్ధ తలంపు. ఇది విధ్వంసకరమైనది ఎందుకంటే ఇది అహంకారాన్ని, దర్పాన్ని, మనలోని రాజసిక, ప్రాణిక, మనస్సులో కాంక్షను ప్రేరేపించేది అవుతుంది. దీనిని కనుక అధిగమించి, దాటలేకపోతే, ఖచ్చితంగా ఆధ్యాత్మిక పతనానికి, దుష్టత్వానికి నడిపి తీరుతుంది. ఎందుచేతనంటే ఇది ఒక ఆహంకారిక తలంపు. అతి మానస పరివర్తనకు తొలినియమం అహంకారం నుండి విముక్తి చెందడం.

CWSA 23: 280

మానవాతీతుని విషయం:

అతడు సచేతన జీవనుడు. మనస్సు పరిమితుల కావలి సీమలకి ఉద్గమించడం ద్వారా అతడి దాస్యవిముక్తి పూర్తి అవుతుంది. అతడు పూర్తి సుముఖతతో అతడిలో, అతడికిపైన అతడి చుట్టూతా, పనిచేస్తున్న అన్ని శక్తులపట్ల యెరుక, వాటిని ఉపయోగిం

చుకోగల చేవతో, తన కార్యాచరణను నిశ్చయించుకోగల్గుతాడు. నిశ్చయించు కొంటాడు.

CWSA 28:514

పృథ్వీకోసం సమాయత్తం

పృథ్వీకార్యానికి సంబంధంలేని ఏకాకి రూపాంతరీకరణ కూడా (వ్యక్తిగత రూపాంతరీకరణానికి మించినది అని అర్థం) సాధ్యం కాదు, ఉపయోగపడదు. (ఏ మానవుడూ తన స్వశక్తితో ఈ రూపాంతరీకరణ కార్యాన్ని సిద్ధింపజేసుకోలేడు. అట్లాగే ఒక వైయక్తిక మానవాతీతుడిని సృష్టించడం ఇక్కడ ఈ యోగలక్ష్యం కాదు) ఈ యోగలక్ష్యం అతిమానసచేతనను ఈ భూమిమీదకి దింపి, ఇక్కడ సుస్థిర పరిచి తద్వారా ఆంతరిక, బాహ్య వైయక్తిక, సమిష్టి జీవనాన్ని పరిపాలించే అతి మానస సూత్రంతో పనిచేసే నవ్యజాతిని సృష్టించడం. ఈ ఆశ్రమ అస్తిత్వం మనందరికీ లేదా విడిగా ఒక్కొక్కరికీ ఎలాంటి కష్టాలను కల్పించివున్నా అది ఆపశక్యం కానిదే. ఆశ్రమ సభ్యులు, అన్యులు ప్రతినిధులుగా మానవునిలో పృథ్వీచేతనను సంసిద్ధ పరిచే విధానమిది. (సాధారణ పృథ్వీచేతనలోనూ నిర్దిష్టంగా పనిచేస్తూ కూడా)తద్వారా అతిమానస శక్తి ఆవిర్భావం సాధ్యమవ్వగలదు.

CWSA 28: 296

మానవాతీతతత్వానికి చెందిన రెండు క్రమాలు

నిగూఢజ్ఞానంగల జీవనుల జీవితం జీవపరిణామాన్ని దివ్యజీవనంగా మూర్తీభ వింపజేసే ఒక ఉచ్ఛతర అతి మానస స్థాయికి గొనిపోతుంది. అది దైవంలో వసించు జీవనం కాగలదు. పదార్థమయ ప్రకృతిలో ఆధ్యాత్మిక దివ్య కాంతి, శక్తి ఆనంద ప్రారంభాలతో కూడిన జీవనం. అది మానసిక మానవుని స్థాయిని ఆణచివేస్తూ, ముందుకు సాగుతున్నప్పుడు దానిని ఆధ్యాత్మిక, అతిమానస మానవాతీతజాతిగా అభివర్ణించవచ్చు. కానీ గతంలో లేదా ప్రస్తుతం ప్రచారంలో వున్న అతిమానుషత్వం అన్న మానసిక భావన సాధారణ మానవుని స్థాయిని దాటిపోయేదిగా వుంటుంది. ఇది వేరే తరహాజాతికి చెందినది కాదు. ఉన్న జాతిలోనే వేరేస్థాయికి చెందినది. బాగా పెద్దది చేయబడిన ఆకారం, కొండంతగా అతిశయించిన, అహంతో బాగా

పెరిగిపోయిన, మనో బలంతో, తీవ్రప్రాణిక శక్తితో, శుద్ధీకరించిన లేదా సాంద్రమైన మానవ అజ్ఞానశక్తుల ఘనీభూత అతిశయ సృష్టి. ఇది సహజం గానే మానవాతీతుని ద్వారా ప్రబల ఆధిక్యతను మానవ జాతిపై కనబరచే భావనను తనతో మోసుకొస్తుంది. ఒకవిధంగా ఇది తత్త్వవేత్త 'నీషే' అభిప్రాయ తరహాలో ఉన్న అతిమానుషత్వం. దీని అథమ స్థాయిలో ఇది పైకి అందంగా నిగనిగలాడే ఘోరమైన పశువు లేక ఒక నల్లటి మృగం లేదా ఇంకేదయినా రకపు జీవి కావచ్చు. అలా ఆ ప్రతి పశువూ బలం కర్కశత్వం ఆటవిక దేహబలంలోనికి తిరిగి మళ్ళడం అవుతుంది. అప్పుడది పరిణామమే కాదు. ఇది ప్రాత కఠోర ఆటవికతలోకి తిరోగమనం కాగలదు. లేదా తనను తాను అధిగమించే మానవజాతి చేసే దృఢప్రయత్నంలో నుండి తేలివచ్చే, అసురుడు లేదా రాక్షసుడికి సూచన కాగలదు, అదీ తప్పు మార్గంలోనే. ఒక హింసాత్మక సంక్షోభితమైన, మితిమీరిన ప్రాణిక అహంకారం, స్వార్థ పూరిత పరమ ఉపద్రవ, ఉన్మాదక శక్తితో తనను సంతోష పెట్టుకొనే ఒక రాక్షస అతిమానుషత్వమే కాగలదు. ఒక పెద్ద దయ్యం, ఒక మహాభూతం లేదా లోక భక్షకుడు, రాక్షసుడు. అతడు ఇప్పుడు జీవిస్తున్నా గతానికి చెందిన వాడే అవుతాడు. ఈ రకమైన భారీ వికృత ఆవిర్భావం జరిగినా అది తిరోగమన పరిణామమే అవుతుంది. ఉప్పొంగే శక్తి ప్రదర్శనం, స్వార్థ భరితమైన, స్వార్థవశమైన లేదా విరాగ స్వయం నియంత్రితమైన మానసిక సామర్థ్యం, ప్రాణశక్తి దృఢత్వం, నిశ్చలమైన, శాంతమైన లేదా సమీకృత నిర్నిరోధ ఊర్జం, సూక్ష్మత, ఆధీక్యత, మానసిక, ప్రాణిక అహంకారంలో ఒక్కసారిగా వ్యక్తమయ్యే ఉదాత్తత అయినా అసురప్రవృత్తికే చెందుతుంది.

CWSA 22: 1104- 05

నిజమైన మానవాతీతత్వ ప్రబోధం

మానవాతీతుని ఆదర్శం ఇటీవలే ఎక్కువగా మన దృష్టికి తేబడింది. దీనిపై అంతగా ఫలవంతమైన చర్చ జరుగలేదు. దీనిపై అంతగా మనం మొగ్గుచూపలేదు. సగటు మానవాళి దీనిని అనుమానంతో లేదా ఆగ్రహంతో చూడటం సహజమే. ఎందుకంటే అధికులు అధిరోహించలేని ఎత్తులను, ఏదో కొద్దిమంది అందుకొని, నైతిక, ఆధ్యాత్మిక స్వేచ్ఛోపలబ్ధిని పొంది, అధికారాన్ని వినోదిస్తూ, మానవజాతికి సంబంధించిన స్వేచ్ఛ, విస్తారితి గౌరవానికి భంగం కల్గించే విశేషాధికారం కొద్దిమందికే

వుంటుందని ప్రజానీకంలో వ్యాప్తి చేశారు. లేదా దానినట్లాగే గ్రహించే చేతన జనబాహుళ్యంలో నక్కి వుంటుంది. మన సామాన్య మానవ గుణాల్లోనే శక్తివంతమైన, ఇతరులను అధిగమించగల ఏకమాత్ర అహంకారాన్ని దైవీకరించడం కంటే ఈ మానవాతీతత్వం ఏమంత ముఖ్యం కాదని తలంచడం జరిగింది. కానీ ఈ అభిప్రాయ ప్రకటన బహు సంకుచితమైనది, ఇదొక వికట కల్పన. ఈ అసలు అతిమానుషత్వం ప్రబోధం ఉదారమైన ఆదర్శాన్ని వికాసోన్ముఖ మానవ జాతికి అందిస్తుంది. దీనిని అహంకారికమైన హక్కుగా ఒక శ్రేణికో లేదా ప్రత్యేక వ్యక్తికి ఆపాదించకూడదు. ఇంతవరకు ఏ జాతీ చేబూనని, అవని చరిత్రలో ఎవ్వరూ కాంక్షించివుండని దానిని చేయమని మనిషికి వచ్చిన పిలుపు. దానంతటదిగా యెఱుకతో తదుపరి ఉన్నత జాతిగా ప్రకృతిలోని ఫలవంతమైన గహనశక్తుల్లో నిరంతరాయంగా జరిగే ప్రపంచ భావనా వికాసం ద్వారా దాని నిప్పటికే అర్ధభాగం దర్శించడం జరిగింది. ఎప్పుడైతే దానిని మనమూ దర్శించగలమో అప్పుడు ఆ భావన తప్పకుండా ఉన్నతినొంది శక్తివంతమైన బీజాల్లోని ఒక ఆలోచనాబీజంగా మానవాభివృద్ధికి చెందిన నేలలో విత్తబడాలి.

CWSA 13: 151 *అనువాదం: సి. హెచ్. హర్షవర్ధన్ (9441519210)*

మానవ పరిణామ పరంపర - దేవతలు, దానవులు

దైవం, దానవులు దేవత, అసురుడు, నిజానికి వారిమధ్య వ్యత్యాసాలున్నప్పటికీ చాలా దగ్గర బంధుత్వముంది. వారిలో ఎవరూకూడా పరిణామక్రమం తప్పించుకోలేరు. అయినప్పటికీ వారు ఒకే అస్తిత్వపు, ఒకే ప్రకృతి, రెండు ధ్రువాలలో నివసిస్తూంటారు. ఒకరు వెలుగునుంచి, అనంతత్వం నుంచి అవతరిస్తారు. పోషించవలసిన పాత్రకు సంతృప్తులై ఉంటారు. మరొకరు అంధకారంనుండి అస్పష్టతనుండి పైకి ఆరోహిస్తారు. సంఘర్షణ యెడల కినుక వహించి వుంటారు. భగవంతుడి కార్యక్రమాలన్నీ సృష్టినుండి గ్రహించబడి తిరిగి సృష్టిలో చేరడానికి మొగ్గుచూపుతాయి.దైవం ఒక విజయవంతమైన సామరస్యతనుండి ఆవిర్భవించాడు. అతని లక్షణాలు, స్వచ్ఛమైన అనుగ్రహప్రదమైన అతని కృపామయ కరకమలాలతో సహజంగా పెనవేసుకొని ఆనందంతో బృందావన రాసలీలలో, కృష్ణుడు తక్కినవారిని అతిశయిస్తూ సాగించే పరిపూర్ణ వృత్తాలలో నర్తిస్తాయి. భగవంతుడి ధ్యాసలో పరిణామం చెందడం అంటే అంతర్ స్ఫూర్తిలో వెలుగులో, ఆనందంలో, ప్రేమలో, అధికసుఖంతో ఎదగడం,

నియమానుసారంగా సేవించడం, సేవించడం ద్వారా నియమపాలన చేయడం, ధైర్యంగా చురుకుగా తీవ్రతరంగా ఉన్నప్పటికీ ఎవరినీ నొప్పించకుండా క్రూరత్వం లేకుండా, సౌమ్యంగా దయతో చివరికి ఆత్మ తృప్తితో, నిర్లక్ష్యం, దోషం బలహీనతలేని తనలో తాను ఒక కాంతివంతమైన, సంతోషకరమైన పరిపూర్ణతను ఆపాదించుకొని మానవ జాతి లోను, అన్ని ప్రాణులలో సానుభూతిగా చరిస్తూ, చివరిగా విశ్వమంత టిలో నిరంతర ఏకత్వ అనుభవం కలిగేటట్లుగా నిస్వార్థ వ్యక్తిత్వంలో సానుభూతిని పెంచుకొన్నవారే దేవుళ్ళు. వాళ్ళు విశ్వవ్యాప్తచేతనతోను, తద్వారా దైవత్వంతోనూ వుంటారు.

CWSA 13: 152

దివ్యమానవుడు

దివ్యమానవునిలో శక్తి తప్పకుండా జతకలసి వుంటుంది. దివ్యమానవుడిగా వుండడానికి మనిషి స్వరాట్టుగా వుండాలి, విరాట్టు అవ్వాలి. అయితే బాహ్య అర్థంలో కన్న భిన్న మైన రీతిలో ఈ పాలన ఒక రహస్యానుభూతి, ఏకత్వము, ఇంకొక జీవి ధర్మంపై అవగాహన కలిగివుంటుంది. అది సహాయం చేయగలదు లేదా అవసరమైతే స్వయంగా దానికున్న అతిగొప్ప సంభావ్యతలను అవే స్వయంగా తమను తాము నిజంచేసుకొనేటట్లు బలవంతం చేస్తుంది. అయితే, దానిని దైవికమైన ముఖ్యంగా అంతర్గతమగు వత్తిడితో సాధిస్తుంది. అది మన చుట్టూ వున్న ప్రపంచంలోని లక్షణాలు, శక్తులు,ఆనందాలు, దుఃఖాలు, ఆలోచనలు, జ్ఞానము, ఆశలు, ధ్యేయాలు అన్నింటిని మనలోనికి తీసుకొని వాటిని సుసంపన్నం చేసి, సంస్కరించి సర్వోత్కృష్ట వ్యాపార శైలిలో తిరిగి ఇచ్చి వేస్తుంది. అలాంటి సామ్రాజ్యం అసభ్యమైన డాబుసరులకు లేదా బంగారు ఉచ్చులకు లోబడదు. దేవుళ్ళు తరచుగా కాంతి లేదా తుఫాను లాంటి ముసుగులోపనచేస్తారు. వారు మనుషులమధ్యలో ఒక పశువులకాపరి లేదా ఒక వృత్తి నిపుణిడి వేషంలో వుండడానికి వెనుకాడరు. వారు అంతర్గత పరిణామంలోను, లేదా బాహ్య అదృష్టాలలోను శిలువ మరియు ముళ్ళకిరీటంనుండి వెనుకాడరు. ఎందుకంటే అహం అనేది తప్పనిసరిగా శిలువ వేయబడాలి. భగవంతుడు, దేవుళ్ళు వారికామార్గం చూపకపోతే మనుషులెలా దీనికి ఒప్పుకుంటారు? మనిషిలో వున్న సారతత్త్వాన్నంతా తీసుకొని ఇక అంతకన్న మరొక ఉన్నతి వుండదన్నంతగా

తాను ఇతరుల సైతం ఒక కాంతి, ఆనందం, శక్తిలా ఉత్తేజితమైనపుడది దైవత్వం అవుతుంది. ఇది కూడా తప్పనిసరిగా అతి మానసస్థితినుండే జాలువారాలి.
CWSA 13: 152-53

దైవం యొక్క పరిపూర్ణ కలశం

ఇదే నీ పని, నీ అస్తిత్వంయొక్క లక్ష్యం కూడా, అసలు అందుకోసమే నువ్విక్కడ ఉన్నావు. దివ్యమైన అతిమానవుడిగా,దైవం యొక్క పరిపూర్ణ కలశంగా నీవిక చేయ వలసింది అంతా నిన్ను నీవు సంసిద్ధుడిగా చేసుకోవడమే, మార్గానుసరణలో ప్రయోజనం సాధించంలో ఆనందం పొందడానికి లేదా పతనమవడానికి కానీ లక్ష్యం మాత్రం ఇదే. ప్రయోజనం ఇదే. మార్గానుసరణలో అధిపత్యంలో నుండటం కాదు. ఆనందం పొందడం కాదు లక్ష్యం. లక్ష్యసాధనలో ఆనందం పొందాలి. అందులోనే వుంది గొప్పతనం, నీ అస్తిత్వ సంతోషం. మార్గానుసరణలోనే వుంది గొప్పతనం, నీ అస్తిత్వ సంతోషం. మార్గానుసరణలో ఆనందం పొందడం ఎందుకనగా ఏది నిన్ను ఆకర్షిస్తున్నదో అది నీతోపాటే నీ దారిలో వెంట వస్తున్నది. అధిరోహించడానికి శక్తి నీ కివ్వబడుతుంది. నీవు నీ స్వంత శిఖరాగ్రాన్ని అధిరోహించడానికి.

నీకు విద్యుక్త ధర్మం అంటూవుంటే ఇదే నీ విద్యుక్తధర్మం. నీ లక్ష్యమేదని నిన్ను నీవు ప్రశ్నించుకొని ఇదే నీ లక్ష్యం అని చెప్పుకో. నీవు ఆనందాన్ని కోరుకుంటే ఇంతకన్నా గొప్ప ఆనందమే లేదు. ఎందుకనగా మిగతా ఆనందాలన్నీ చిత్రమైనవి. లేదా పరిమితమైనవి. కలలు కనడంలో ఆనందం, నిద్రపోవడంలో ఆనందం, నిన్ను నీవు మరచిపోవడంలోని ఆనందం, కానీ ఇవి నీ అస్తిత్వం మొత్తం యొక్క ఆనందం.

జంతువు ఒక ప్రయోగశాల అందులోంచి ప్రకృతి మానవుడని సృజించింది. మనిషికూడా బహుశా ఒక ప్రయోగశాల కావచ్చు. అందులోనుంచి ఆమె అతిమానవుడిని సృజించాలని అంతరాత్మను ఒక దివ్య అస్తిత్వంగా ప్రకటించాలని ఒక దివ్య స్వభావాన్ని పరిణమింపజేయాలని సంకల్పిస్తోంది.
CWSA 13: 502

నీవు నీ అస్తిత్వం ఏమిటి అనుకొంటే, ఇదే నీ అస్తిత్వం, దైవం, ఇక మిగతావన్నీ దీనియొక్క ముక్కలు లేదా వికృతీకరించబడ్డ రూపాలు మాత్రమే. నీవు పరమ సత్యాన్ని అన్వేషిస్తే, ఇదే అసత్యం. ఆ సత్యాన్ని నీ ముందు వుంచుకో, అన్ని విషయాలలో దానికి విధేయుడిగా వుండు.

CWSA 12: 150 అనువాదం: తుమ్మల లక్ష్మి (9014239277)

మానవాతీతుని ఆవిర్భావం

మనిషి మార్పుచెందే ఒక జీవి. అతడు చివరివాడు కాదు. ఆతనిలో, అతనికావలగా యెంతో యెత్తుగా, ఒక దివ్యమానవాతీత స్థితిలోనికి యెగబ్రాకే ప్రకాశమయ శ్రేణులున్నాయి.

పృథ్వి పరిణామంలో మనిషి నుండి మానవాతీతుని వైపు వేయవలసిన అడుగులలో మానవుడు వేయవలసిన తరువాతి అడుగు అది. బాధామయ పరిమిత మానవ మనుగడ ఆకాంక్షకు, విముక్తి కలిగించే కీలకం, భవిష్యత్తు అందులో వున్నాయి. అది అనివార్యం, ఎందుకనంటే యేకకాలంలో అది ఆంతరిక అధ్యాత్మ, అపరా ప్రకృతి ప్రక్రియల తార్కిక ఉద్దేశ్యం కూడా.

పదార్థ, జంతు ప్రపంచంలో, మానవ సంభావ్యతగా వ్యక్తమయ్యే దివ్యవెలుగు ప్రప్రథమ తళుకు. అంటే పదార్థంనుండి ఒక భగవత్తత్వం జన్మించబోతున్నదని చాలా చాలా ముందుగా వచ్చిన మొదటి కబురు. ఆ సుదూర ప్రకాశమయ వాగ్దాన సాఫల్యతే మానవ ప్రపంచంలో మానవాతీతుని అవతరణ.

మొక్క, జంతు చేతనకు ఆవలగా వున్న చింతన మనస్సుకు యెంత భేదం వున్నదో అంత అధికంగా మనస్సుకు, ఆవలగా వున్న ఆ ఒక చేతనకు మధ్య భేదం వుంది. మనిషిలో అలా భేదం కలిగించే అసలైనది మనస్సు, మానవాతీతునిలో అలా భేదం కలిగించే అసలైనది అతిమనస్సు లేక విజ్ఞానం.

ప్రమాదభరితమైన, అపరిపూర్ణ జీవనం చేత ఆవరించబడివున్న, అపరిపూర్ణ చేతస్సుగల దేహంలో బంధించబడిన, స్పష్టత లేకుండా చేయబడిన ఒక మనస్సు మానవుడు. ఆధ్యాత్మిక క్రియాశక్తులకు నమ్యంగా వుండే ఒక చేతనావంతమైన

దేహాన్ని ఆవరించి, స్వేచ్ఛగా ఉపయోగించే ఒక అతిమానసిక ఆధ్యాత్మ మానవాతీతుడు. అధ్యాత్మ దివ్యక్రీడకు చాలినంత ప్రకాశమయ ఉపకరణమై విశ్వ పదార్థంలో పనిచేసేటటువంటి అతని భౌతిక చట్రం, ఒక సుస్థిర ఆధారం.

CWSA 12: 157

మనం కోరిన వరం

మనం పరాత్పరుని నుండి కోరుకొన్నవరం, పరమోన్నతమైన దానినుండి భువి కోరగల మహనీయమైనది, సాకారం చేసుకొనడాని కత్యంత క్లిష్టమైనది, దాని పరిస్థితులకు యెంతో బాగా తగినది యైనటువంటిదే, ఆ కోరిక. విశ్వపదార్థంలోనికి పరమసత్యం, పరమశక్తి అవతరణ పదార్థ భూమిక, చేతనలో పదార్థ ప్రపంచంలో అతి మనస్సు ప్రతిష్ఠితం గావడం, విశ్వ పదార్థపు అసలు సూత్రందాకా ఒక సమగ్ర రూపాంతరీకరణ కన్న తక్కువ దెంతమాత్రం గానటువంటిది ఆ వరం. ఈ పరమాద్భుతం జరిగేటట్లు చేయగలిగింది ఒక్క పరముని దివ్య కృప మాత్రమే.

పరమదివ్యశక్తి అత్యంత పదార్థ చేతనలోనికి దిగివచ్చింది. కాని అది తన అభివ్యక్తికి ముందు, దాని బహిరంగకార్యం మొదలయ్యేముందు, పరమోన్నత దైవకృప నిజమై, ప్రభావవంతమైవుండే పరిస్థితులకోసం పట్టుబడ్తూ, దట్టమైన తెరవెనుక నిలిచి వుంది. పదార్థ అస్తిత్వంలోను మానవస్వభావంలోనూ ఎట్టి మినహాయింపులూ లేకుండా నీలో పూర్తిగా పరమసత్యం అంగీకరించబడాలనేది మొదటి షరతు.

మానవజాతికి బానిసగావడమంటే, మానవజాతి సేవకు సంసిద్ధంగావడం. సౌభాగ్యాన్నిచ్చే గోవుగా అవ్వాలంటే అజ్ఞానంనుండి, అశక్తతనుండి మానవజాతి వెలువడడానికి అవసరమయ్యే క్రియాశక్తిని, వెలుగును, శక్తిని అంతా పుష్కలంగా గ్రుమ్మరించగలిగేటట్లు తనను తాను తయారుచేసుకోవడం. ఇదిలా జరుగకపోతే, మానవాతీత జీవి, భూమికి ఒక సహాయంగాకుండా విశేషించి ఒక భారం అవుతాడు.

CWM 10: 247

ఒక సంపూర్ణ సమర్పణ, కేవలం దైవ ప్రభావానికే తనను తాను ఉన్మీలనం చేసుకోవడం, పరమసత్యాన్నే నిరంతరం సమగ్రంగా కోరుకొనడం, అసత్యాన్ని తిరస్కరించడం, అనేది అది పెట్టిన షరతులు. కాని యివి యెట్టి మినహాయింపులు లేకుండా పూర్తిగా యే విధమైన యెగవేత లేకుండా, మిష లేకుండా, అత్యంత భౌతికచేతన, దాని కార్యవిధానాల వరకూ అనాయాసంగా, నిజాయితీగా నెరవేర్చ బడాలి.

CWSA 12:372-73

నూతనజాతి ఆవిర్భావం

నూతనజాతి ఆవిర్భావం అనేది యెల్లప్పుడు భువిపై ఒక నూతన సూత్రం, ఒక నూతన చేతనాభూమిక, ఒక నూతన క్రియాశక్తి లేక శక్తి అభివ్యక్తిని ప్రకటిస్తుందని మనం యిది వరకే చూశాం. కాని అదే సమయంలో అంతకు ముందున్న యీ అనభివ్యక్త శక్తి లేక చేతనను నూతన జాతి సముపార్జించుకొనే సమయంలో, తాను యే జాతినుండి బయటపడి యిప్పటిలా తయారైనాడో, ఆ జాతి సహజశీలాలైన పరిపూర్ణతలలో ఒకదాన్ని లేక అనేకమైన వాటిని కోల్పోవలసిరావచ్చు. ఉదాహరణకు ప్రకృతి అభివృద్ధిలో చివరిమెట్టును గురించి చూద్దాం. మనిషికి అతనికి దగ్గరగావున్న అతని గతజీవి, అంటే కోతికి మధ్యగల గొప్ప భేదాలు యేమిటి? నూతనజాతి బహిష్కరించవలసిన ఒక పరిపూర్ణత, ఒక కోతిలో అత్యున్నత పరిపూర్ణతకు చేరిన ప్రాణికతత్త్వం, భౌతికసామర్థ్యం. అద్భుతంగా చెట్లెక్కడం, అగాధాలపై పల్టీలు కొట్టడం ఒక శిఖరంనుండి మరోశిఖరానికి దూకడం అనేవి మనిషికి వుండవు. అలా యిచ్చి పుచ్చుకోవడంలో అతడు వివేకాన్ని హేతుబుద్దిని కలుపడం, నిర్మాణం చేయడం, నేర్చుకొన్నాడు. నిజానికి అతనిది భువి మీద ప్రత్యక్షమైన మనస్సు జీవితం, బుద్ధి జీవితం. తత్త్వతః మనిషి ఒక మానిసిక జీవి. అతనిలోని సంభావ్యత అక్కడితో ఆగిపోక, అతడు తనలో యితర లోకాలను, యితర సామర్థ్యతలను, ఆతని మానసిక జీవితాని కావలి యితర చేతనా భూమికలను అతను సంవేదిస్తూంటే అవి భవిష్యత్తును గూర్చిన వాగ్దానాలు. అదే విధంగా కోతిలో మానసిక సంభావ్యతలు అంతర్నిహితంగా వున్నాయి.

CWSA 2:162-63

అతిమానసచేతన, యీ మానవచేతనలో ప్రవేశించి అభివ్యక్తమయ్యేందుకు అవసరమైనస్థితికి మానవ చేతన సమర్థవంతమయ్యే సమయం వస్తుంది.

ఈ నూతన జాతి, మానవజాతిలాగా సహజమయ్యేందుకు చాలా చాలా కాలం పట్టవచ్చు. అది క్రమ పురోగమనం ద్వారా జరుగుతుంది. కాని నేను యిక్కడో విషయం చెప్తాను. అది జరిగినప్పుడు జరుగుతుంది. ఒక రబ్బరు ముక్క సాగినట్లు అది జరుగదు. సాగదు. అది జరగడానికో సమయమంటూ వుంది, అది అవతరించడానికో సమయముంది, కలయిక జరుగుతుంది. అభిన్నత ప్రాప్తిస్తుంది. అదో క్షణంలో జరుగవచ్చు. అది జరిగే క్షణం ఒకటుంది. ఆ తర్వాత అది చాలా చాలా కాలం తీసుకోవచ్చు. రాత్రికి రాత్రి మానవాతీతుడు యిక్కడికీ అక్కడికీ గంతులేస్తూ వుండాలని యెవ్వరూ ఆశించగూడదు. లేదు, అదలా వుండదు, నేను చెప్పినట్లు చేసినవాళ్ళు మాత్రమే, తనను తాను పూర్తిగా యిచ్చి వేసుకొన్నవాళ్ళు, సర్వం, సర్వం కోసం అని సాహసం చేసే వాళ్ళు మాత్రమే ,దానిని తెలుసుకొంటారు.అసలు తెలుసుకొనేది వాళ్ళు మాత్రమే, అది జరిగినది. అది జరిగేటప్పుడు వాళ్ళు తెలుసుకొంటారు.

మానవాతీతుడంటే దివ్యజీవనాన్ని జీవించడం. దేవతగా అవ్వడం. ఎందుకనంటే దేవతలు అంటే భగవంతుని శక్తులు. మానవ జాతిలో భగవంతునిగా జీవించు. దివ్య అస్తిత్వంలో జీవించాలి, పరమ ఆధ్యాత్మ చేతన, ఆనందం, సంకల్పం, జ్ఞానం, నిన్ను ఆవహించ, నీతో, నీ క్రీడ ద్వారా క్రీడించనివ్వు, ఇది దానర్థం.

పర్వతాగ్రం మీద నీ రూపు మారిపోవడం యిది. నీలో భగవంతుని బహిర్గతం చెయ్యి, సమస్త వస్తువులందలి ఆతనిని నీకు బహిర్గతం చేసుకో. అతని అస్తిత్వంలో జీవించు, ఆతని వెలుగుతో ప్రకాశించు, ఆతని ఆనందంతో సంతోషించు. ఆ మహాగ్నిగా, ఆ మహామార్తాండునిగా, ఆ మహాసంద్రంగా అయివుండు. ఆ సంతోషంగా ఆ మహనీయతగా, ఆ సౌందర్యంగా అయి వుండు.

CWSA 12: 152 అనువాదం: కె.వి.రావు *(9849929254)*

యితరులకది చూడటానికైనా కన్పించదా?

ఇతరులకా? వాళ్ళు అది ఉన్నదనే విషయాన్ని కూడా గ్రహించలేరు. వారి మతిలేని జీవితాన్ని వాళ్ళు, యేం జరిగిందో తెలుసుకోకుండానే గడుపుతూంటారు.

CWSA 7: 328-29

నవ్యతరం

ఎవరు మానవాతీతుడు?

మానవాతీతుడెవరు? ఈ పృథ్వీతత్వాన్ని అధిగమించి ఈ విచ్ఛిన్నమయిన మానవ అంశాన్ని దివ్య్రపేమ, దివ్యశక్తి, ఆనందము, జ్ఞానాలతో విశ్వాత్మికంగా విస్తరింప చేయగల ఆరాధ్యనీయుడు.

ఈ పరిమితమయిన మానవ అహంకారాన్ని విడువకుండా నిన్ను నీవు మానవాతీతుడనని అనుకుంటే నీ గర్వంతో నీవే ఒక మూర్ఖుడివౌతావు. నీ భ్రమలకు నీవే ఒక పరికరానివి., నీ శక్తికి నీవే ఒక ఆటబొమ్మవి అవుతావు.

నీషే మానవాతీతుడిని ఒక ఒంటెతనంనుండి బయటపడ్తున్న సింహ అంతరాత్మగా చూచాడు. కానీ నిజానికి అది ఒక మానవాతీతుని రాకను ప్రకటించే చిహ్నం. సంపదలీనే కామధేనువుపై నిలబడిన ఒంటెపై ఆసీనమయిన సింహంలాంటి వాడు మానవాతీతుడు. నీవు సమస్త మానవ జాతికి బానిసవు కాలేకపోతే దానికి ప్రభువు కావడానికి అనర్హుడివి. తన పొదుగునుండి యావన్మానవాళి కోర్కెలను తీర్చగల వసిష్ఠుని కామధేనువు వంటి స్వభావం కలిగి ఉండకపోతే మీ సింహ సదృశమయిన మానవాతీత్వానికి అర్థం ఏమిటి?

CWSA 12: 439- 40

మానవాతీతుని జన్మ

మనం యింతవరకు విన్న లేదా తెలిసిన అతి గొప్పవ్యక్తులు లేదా అంతకన్నా ఉన్నతమైన, విజయవంతమైన ప్రతిభావంతమైన, వ్యక్తుల రూపంకన్న గొప్ప రూపం యిస్తే చాలదు. నిరంతరమైన ఆకాంక్ష సంకల్పంతో మానసికంగా ఒక ఉన్నతోన్నతమైన సాధ్యతకు ఏదైతే అన్ని మానవ కొలమానాలకు, లక్షణాలకు అతీతమయిన

ఒక మానవాతీతుడైనవానికి జన్మ నివ్వగలదో దానిని స్పృశించటానికి ప్రయత్నించాలి. పూర్తిగా నూతనమైన, అనూహ్యమైన దేనినో సృజించటానికి తన మహోన్నత ప్రేరణలలో ఒకదానిని అపరాప్రకృతి మరోసారి సంవేదిస్తున్నది. ఇదిగో యీ ప్రేరణకు మనం సమాధానమివ్వాలి, దీనికే మనం విధేయులం కావాలి.

తదనంతర పరిణామ మలుపు. హేతువునుండి అంతఃస్ఫురిత జ్ఞానం వైపు

ప్రస్తుతం మనిషి జీవితం హేతువుతో పాలించబడుతుంది. మనసు కార్యాలన్నీ అతని సామాన్య ఉపయోగానికే. పరిశీలన, నిగమనం, జ్ఞానానికి మార్గాలు. హేతు బుద్ధితో హేతుబుద్ధి ద్వారా అతను నిర్ణయాలను తీసుకోవటం, మార్గాన్ని ఎన్నుకోవటం జరుగుతుంది. లేదా జీవితంలో అలా చేయాలని నమ్మతాడు.

కొత్త జాతి అంతఃస్ఫురితజ్ఞానంతో పాలించబడాలి. దైవిక ధర్మాన్ని సూటిగా గ్రహించగలగాలి. కొంతమంది మానవులు ఈ అంతర దృష్టి అంటే ఏమిటో తెలిసి దాని అనుభవం పొంది ఉంటారు. పెద్దఅరణ్యాలలో గోరిల్లాలకు ఆలోచనశక్తి ఉన్నట్లే.

మానవాళిలో ఆంతరాత్మ అభివృద్ధి చెందిన అతికొద్దిమందిలో ఎవరైతే తమ శక్తులను తమ అస్తిత్వపు సత్యమైన ధర్మంపై ఏకాగ్రం చేసి ఉన్నారో వారు ఎంతో కొంత ఈ అంతఃదృష్టిని కలిగి ఉంటారు. మనస్సు పరిపూర్ణంగా నిశ్చల నీరవమైనప్పుడు చక్కగా మెరుగు పెట్టబడిన దర్పణంలా నిర్మలంగా అయినపుడు, వాయు వీచికలు లేని నాటి నిశ్చల సరోవరంలా ఉంటుందో, పైనుండి నక్షత్రకాంతి ఆ నిస్తరంగ జలాలపై పడినపుడులాగానే అతిమనస్సు కాంతి, మన లోపలి సత్యం కాంతి ఆ నిశ్చల మనస్సులో భాసిస్తుంది. అపుడే అంతఃస్ఫురిత జ్ఞానం జనిస్తుంది. ఎవరైతే ఈ స్వరాన్ని నిశ్చలనీరవతలో వినటానికి అలవాటు పడ్డారో, దానిని వారి చేతనలను ప్రేరేపించే స్ఫూర్తిగా మరింతకింతగా స్వీకరిస్తారు. ఇతరులు సామాన్య మానవులు సంక్లిష్టమయిన హేతుమార్గాలలో సంచరించేటపుడు వీరు ఉన్నతమైన సహజ జ్ఞానమయిన ఒక విఫలంకాని శక్తివంతమయిన హస్తంచే నడిపించబడి జీవితపు మలుపులలో సూటిగా ముందుకు సాగిపోతారు.

ప్రస్తుతం చాలా అసంభవమూ, అసామాన్యమూ, అయిన ఈ ప్రతిభ రాబోయే కొత్త జాతికి సర్వ సామాన్యము, సహజమూ అవుతుంది. కానీ నిరంతరమూ ఈ అంతః జ్ఞానాన్ని ఉపయోగించటం వలన ఆలోచనాశక్తి సన్నగిల్లుతుంది. వానరజాతిలో

ఉండే శారీరక శక్తులు మానవుడిలో అంతరించి పోయినట్లుగా. అతీత మానవుడిలో తమను తాము లేదా ఇతరులను మోసగించే మానసిక శక్తులు అంతరించిపోతాయి.

ఇంతవరకు తాను సాధించిన వన్నీ ముఖ్యంగా తాను ఎంతో సమంజసంగా గర్వపడే మేధాశక్తి తనకు యిక ముందు మానవాతీత్వాన్ని చేరే మార్గాన్ని తెరవటానికి ఏమాత్రం ఉపయోగపడదు. తనలోని ఈ ఉన్నత శక్తిని కనుగొని బయటకు తీసుకురావడమే ముందు ముందు అతని ప్రముఖ కార్యం కావాలి. అప్పుడే అతని తాత్త్వికత కళలు, విజ్ఞానం, నైతికత, సాంఘిక జీవనం, జీవన అన్వేషణలు ఒక వృత్తంలో తమకోసం చేసే ఒక మానసికమయిన ప్రాణికమయిన కసరత్తులా కాక, మనసు జీవనం వెనుక ఉన్న ఒక ఉన్నత సత్యాన్ని కనుగొని, ఆ శక్తిని మానవాళి మనుగడలోనికి తీసుకొని రావాలి. అది నిజమైన ఉన్నతోన్నతమైన ఆత్మ. దాని స్వభావాల అన్వేషణ అవుతుంది.

CWM 2:163-64

భవిష్యత్తుకు అత్యున్నతంగా సహకరించే వ్యక్తులు

క్రొత్తయుగంలో యే వ్యక్తులైతే, మానవాళి భవిష్యత్తు ఆధ్యాత్మిక పరిణామానికి సంబంధినదనీ, అది దైవ నిర్దేశమనీ, మానవుల కత్యవసరమైనదనీ, ప్రస్తుత మానవత, ఒక ఆధ్యాత్మిక మానవతగా పరిణమించడం లేక రూపాంతరం చెందడం అనీ భావించి, జాంతివిక మానవుడు సైతం, చాలా వరకు మానసీకృత మానవులుగా పరిణమిస్తారో వారు భవిష్యత్తు మానవజాతికి వుపయోగపడే వ్యక్తులవుతారు. ఒక నిర్దిష్టమైన నమ్మకం లేదా మతానికి ఉదాసీనంగా ఉంటూ జనులను వారి సహజమైన నమ్మకాలకు రూపాలకు వారిని విడిచిపెడతారు. కేవలం ఆధ్యాత్మిక పరిణామమే అవసరమనే విశ్వాసాన్ని కలిగి ఉంటారు. యంత్రాల వలన బాహ్యమయిన సంస్థల వలన ఈ మార్పు సంభవిస్తుందనే దోష పూరితమైన భావనను వీరు కలిగి ఉండరు. ప్రతివ్యక్తీ దానిని అంతరంగికంగా జీవించాలనీ లేకపోతే అదెన్నడూ వాస్తవ రూపం దాల్చలేదనే విషయాన్ని వాళ్ళు తెలుసుకొని ఉంటారు. ఎన్నడూ మరచిపోరు.

CWSA 2: 165- 66 అనువాదం: సరోజాప్రసాద్ *(9704198298)*

మతపరమైన విశ్వాసాలు, భక్తిశ్రద్ధలు ఏ విధంగానైతే అప్రధానమౌతాయో, అదే విధంగా నైతిక కట్టుబాట్లు లేక సాంప్రదాయాలు ప్రవర్తన నియమావళులు కూడా వాటి ప్రాధాన్యతను కోల్పోతాయి.

వాస్తవానికి మానవ జీవితంలో నైతిక నడవడికకు సంబంధించిన సమస్య పూర్తిగా ప్రాణికపరమైన ప్రేరేపణలు, మానసిక శక్తి శ్రేణుల మధ్య ఏర్పడే వైరుధ్యాలయందు కేంద్రీకృతమై వుంటుంది. ప్రాణిక సంకల్పమెప్పుడైతే మానసిక శక్తికి లోబడుతుందో అప్పుడు వ్యక్తి లేక సమాజం జీవన శైలి నైతికమయినదిగా మారుతుంది. కానీ ప్రాణిక సంకల్పం, మానసికశక్తి, రెండూ ఒక ఉన్నతతరమైన దానికి, అతి మానసానికి సమానంగా లొంగిపోయినట్లయినపుడు మాత్రమే మానవ జీవితగమనం అతిశ యిస్తుంది. నిజమైన ఆధ్యాత్మిక జీవితం, అతిమానవ జీవితం ప్రారంభమౌతుంది. ఎందుకనగా అతని ధర్మం అంతరంగంనుండి ఆవిర్భవిస్తుంది గనుక. అది ప్రతి జీవి కేంద్రస్థానంలో ప్రకాశించే ధర్మబద్ధమైన అనుశాసనం, జీవిత గమనాన్ని అంత ర్భూతమైన అదేశానుసారం నడిపిస్తుంది. అది బహుముఖంగా ప్రకటితమయ్యే దైవశాశనం. కానీ మూలంలో మాత్రం ఏకైక ం. దాని ఏకత కారణంగా ఈ శాసనం దైవికమైన శ్రేణికి సామరస్యతకు చెందినది అవుతుంది.

ఆ విధంగా స్వార్థపూరిత ఉద్దేశాలు, ఆచారవ్యవహారాలు అనుసరణను ఆపివేసిన వ్యక్తి స్వప్రయోజనాపేక్షకు, స్వస్తి పలుకుతాడు. మొక్కవోని నిష్పాక్షికతను నియ మంగా పాటిస్తాడు. ఇహలోకమందుకాని పరలోకమందుకాని, స్వలాభాపేక్షతో వ్యవ హరించడమనేది ఆలోచింపనలవి కాని అసాధ్యత అవుతుంది. ఎందుకనగా ప్రతిచర్య మూలమైన దైవికమైన ధర్మానందోత్సాహభరితమైన అణకువతో ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా ఆచరించబడుతుంది కాబట్టి సర్వోత్కృష్ట మైన ప్రతిఫలం దైవికమైన ప్రేరణతో ఆచరించడంలోను చేతనలోను, సంకల్పంలోను తనలోని దైవికమైన సిద్ధాంతంలో లేదా తాదాత్మ్యం చెందడంలోను లభిస్తుంది.

తాదాత్మ్యస్థితిలో అతిమానవుడు తన సామాజికస్థాయిని కనుగొంటాడు. ఎందు కనగా స్వయంగా తనలో దైవికమైన ధర్మాన్ని కనుగొనటంలో ఆ దైవికమైన ధర్మాన్నే ప్రతిజీవిలోను గుర్తిసాడు. తనలో తాను దానితో ఏకమవడం మూలంగా అందరిలోను

ఉన్న దానితోనే తాదాత్మ్యంచెందుతాడు. తద్వారా అంతా ఒకటే అనే విషయాన్ని తెలుసుకొంటాడు. కేవలం దాని సారాంశం కొన్ని వాస్తవికతలను తెలుసుకోవడమే గాక, జీవితం జీవాకృతి బాహ్యస్తరాలలో సైతం దాని ఉనికిని కనుగొంటాడు. అతడు కేవలం ఒక మనస్సు మాత్రమే కాదు, ఒక ప్రాణం గాని దేహంగాని కాదు కాని వాటిని తనవశం గావించుకున్న వాస్తవికతను ప్రకటించి, దానిని నిలుపుకోగలిగే నిశ్శబ్ద, నిశ్చల, నిత్యమగు పరమాత్మ లేక సృష్ట్యాంతరాత్మ. ఈ పరమాత్మ సృష్టాంతరాత్మలను సమస్త జీవితాలను, మనసులను దేహాలను, వశపరచుకొని వాస్తవికతను ప్రకటించి, నిలుపుకోగలినట్లుగా గ్రహిస్తాడు. ఈ పరమాత్మను దివ్యసృష్టి కర్తగా సకల కార్య నిర్వాహకుడిగా అన్ని అస్తిత్వాలలో ఒకడుగా వున్నాడనే ఎరుక అతని కుంటుంది. ఎందుకనగా విశ్వవ్యాప్తంగా గోచరించే సృష్టిలోని అనేకమైన ఆత్మలు కేవలం ఒక్కటైన ఆ భగవంతుని అనేక ముఖవైఖరులు. అతడు ప్రతి జీవి ని విశ్వగతమైన దివ్యత్వం ప్రదర్శించే అనేక కోణాలుగా పరిగణిస్తాడు. తనను తాను 'తత్' లో లయం చేసుకుంటాడు. తన స్వీయమనస్సును ప్రాణాన్ని, శరీ రాన్ని కేవలం స్వయంవ్యక్తమగు పరమాత్మగా గమనిస్తాడు. ఎవరినైతే మనం ప్రస్తుతం ఇతరులుగా పరిగణిస్తున్నామో వారంతా అతని చేతనకు వారి మనస్సుల్లో జీవితాల్లో, శీర్షాల్లో తన ఆత్మయే ఉన్నట్టి అనుభూతి కలుగుతుంది. తన శరీరాన్ని ఇతరుల శరీరాలతో ఒకటిగా అయినట్లు అనుభూతి చెందుతాడు. ఎందుకనగా పదార్థమంతా ఒక్కటిగానే ఉంటుందనే ఎరుక అతనిలో నిరంతరం కొనసాగుతుంది. తనను తాను మానసికం గాను, హృదయాంతర్గతం గాను సృష్టిలోని ఉనికి లన్నింటితో ఏకం చేసుకుంటాడు. సంక్షిప్తంగా చెప్పడానికి ఇతరులందరిలోను తానే స్వయంగా వున్నట్లుగా ఇతరులంతా స్వయంగా తనలో వున్నట్లుగా గమనించి, అనుభూతి చెందుతాడు. ఆ విధంగా ఏకత్వంయొక్క పరాకాష్ట స్థితిలోని నిజమైన ఐక్యతాభావాన్ని గ్రహిస్తాడు.

CWSA 2: 166- 68

మానవాతీత స్థాయిని ఆశించే అభ్యర్థి

నీవు మానవాతీత స్థాయిని ఆశించే అభ్య ర్థివి గనక అయితే నీ అహం నుండి తప్పించుకొనడానికి దానిని అధిగమించడానికి నీవు తప్పక తీర్మానించుకోవాలి.

ఎందుకనగా దానిని వదలకుండా నీతో ఉంచుకున్నంత కాలం అతిమానసమంటే ఏమిటో నీవు తెసలుసుకోలేవు. అది నీకు ఆకాశమందున్న అందని చందమామ అవుతుంది.

కాని ప్రయత్నం ద్వారానో, క్రమశిక్షణద్వారానో క్రమానుసారంగా అబ్బే నేర్పు ద్వారానో నీ అస్తిత్వంలో అణుమాత్రమైనా నీ అహాన్ని జయించగలిగితే అది నీలో ఎక్కడో ఒక చిన్న గవాక్షం తెరచుకునేటట్లు చేస్తుంది. దాని ద్వారా జాగ్రత్తగా పరిశీలించి చూచినట్లయితే నీవు అతిమనస్సు క్షణమాత్ర దర్శనం పొంద గలుగుతావు. అలాగని హామీ నివ్వగలను. క్షణమాత్రమైనా దానిని దర్శించగలిగితే అది నీకు ఎంత అందమైనదిగా కనిపిస్తుందంటే మిగతా దానినంతటినీ అహానికి సంబంధించిన దానంతటినీ నీవు తక్షణం త్యజించాలనుకుంటావు.

అయితే గమనించాల్సిన విషయమేమిటంటే అతిమనసు క్షణిక దర్శనం కోసం మీరు అహంనుండి పూర్తిగా విడివడాలని నేనటంలేదు. ఎందుకనగా అది ఇంచుమిం చుగా అసాధ్యం గనుక. అది కాదు కావలసింది. అహంనుండి విడివడటం ఎంతో కొంత ఎక్కడో ఒకచోట జరగాలి. నీ అస్తిత్వంలో ఏదో ఒక మూల పిసరంత నీ మనస్సులో ఏదో ఒక చిన్నమూల కావచ్చు, అది మనస్సులో గాని, ప్రాణికంలోగాని, జరిగితే మంచిదే. కానీ అది యాదృచ్ఛికంగా జరిగితే — ఓహ్ అలా కాకూడదు — ఒకవేళ ప్రయత్నాలను ముమ్మరం చేయడం ద్వారా నీవు నీ చైత్యపురుష సత్తాతో సంపర్కంలోకి వచ్చినట్లయితే, అప్పుడు ద్వారం పూర్తిగా తెరచుకుంటుంది. మానసికశక్తి ద్వారా అతిమానసమంటే యేమిటి? అనేది నీకు అతి స్పష్టంగా, అందంగా, దర్శనమౌతుంది. అయితే అది కేవలం దర్శనం మాత్రమే. అనుభవం కాదు. అది ఒక గొప్ప అవకాశం. అయితే అంతటి అందమైన అనుభూతి అంతటి మానసికాను భూతి, సిద్ధించేటంత దూరం పోకుండానే నీవు నీ మనస్సులో లేక ప్రాణికంలో కొంత భాగానికి విముక్తి కలిగించితే ద్వారంలో ఒక విధమైన రంధ్రం చేసినట్లు అవు తుంది. ఈ రంధ్రం ద్వారా నీ కొక క్షణికమైన దర్శనం లభించవచ్చు. కేవలం క్షణమాత్రమే. అప్పటికే అది అత్యాకర్షకమైనదిగా అత్యాసక్తిదాయకమైనదిగా నుంటుంది.

CWSA 3: 242

పరిపూర్ణతచెందిన జాతి తనంతటట తానుగా అప్రయత్నంగా ఏర్పడదనేది నిర్వివాదాంశం. బహుశా ఏర్పడదు. కానీ ఆ పాటికే ప్రాథమిక ప్రయత్నాలలో సైతం... నేటి మానవ జీవితో పోలిస్తే చాలా వ్యత్యాసం కనిపిస్తుంది. వ్యత్యాసం ఎంత గొప్పగా నుంటుందంటే అది ఒక అత్యద్భుతమైన అనుభూతిని కలిగిస్తుంది.

మొదట్లో సంభవించిన అతిమానస ఆవిష్కరణలు అసంపూర్ణంగా నుండవచ్చు. కానీ వాటికి సైతం మానవుని ప్రస్తుత స్థితి పూర్తిగా మోటైనదిగా తోస్తుంది. సార్వత్రికంగా సాగే అభివృద్ధిలో ఆగిపోవడమంటూ ఉండదు. ఒక సమయంలో మొత్తం పరిపూర్ణమైనదిగా, పరిసమాప్త స్థితికి చేరినదిగా కనిపించినప్పటికీ అది భవిష్య ఆవిష్కరణకు కేవలం ఒక దశ మాత్రమే అవుతుంది. కానీ మనుషులు హాయిగా కూర్చుని "ఇప్పుడు నేను చేయాల్సిందేదో చేసేశాను." అనాలని అనుకుంటారు.

దివ్యప్రేమమయమైన నిండు హృదయం జ్ఞానదీప్తితో నిశ్చల పారవశ్యతలోకి శమించి బలంపుంజుకొని ప్రతి స్పందించినప్పుడు:

దైవశక్తి యొక్క బలమైన చేతులు తేజోమయమగు పరిపూర్ణ ఆనందాతిరేకాలలో లోకం కోసం పాటుపడినప్పుడు:

జ్ఞాన జ్యోతితో చైతన్యంవంతమైన మేధ, హృదయంలో నిద్రాణమైవున్న ఉత్తేజ పూరిత ప్రేరేపణలకు ఆమోదం తెలిపి తనకు తానుగా సర్వోన్నత స్థాయికి చెందిన దైవసంకల్పానుసారంగా సాగే కార్యక్రమాలకు తోడ్పడినప్పుడు:

ఈ దేవతలందరూ ఒకటిగా కూడి, విశ్వమంతటా ఏకమై జీవిస్తూ, సర్వ విషయాలను సవ్యమైన రీతిగా సంస్కరించడానికి సమ్మతించిన త్యాగ నిరతిగల ఆత్మను తమ ఉనికికి ఆధారం చేసుకొన్నప్పుడు:

అప్పుడు అది మనిషికి సమగ్ర ఆత్మాతీత స్థితి అవుతుంది. మానవజాతి అతి మానవ స్థాయిని అందుకొనుటకు ఇదే దివ్యమైన మార్గం అవుతుందిగాని గర్వాహంకార పూరితమైన పటాటోప ప్రదర్శనతో మదించిన ఆత్మ సంస్కృతిని బానిస బ్రతుకులు గడిపే మానవజాతిపై గద్దెనెక్కి శాసించే విధానం అవ్వదు.

CWSA 13:157

కానీ సృష్టి అలా ఉండదు. అది విశ్రమించదు, నిరంతరం పురోగమిస్తుంది. ఎవరైనా ఎప్పటికీ అనలేరు, "ఇప్పుడు ఇక అయిపోయింది, నేను ద్వారం మూసేస్తాను. అంతే" అని. అతను ద్వారం మూసివేయవచ్చు కానీ అప్పుడు అతను సార్వత్రికంగా సాగే క్రియాకలాపం నుండి తెగతెంపులు చేసుకున్నట్లవుతుంది. బాహ్యప్రకటన వైఖరులు ఎల్లప్పుడు పరస్పరసామ్యం కలిగి వుంటాయి. మొదట జీవి ఏదైతే ఇప్పుడు మానవమృగంగా లేదో అది ఇప్పుడు ఒక దివ్యమానవుడిగా దివ్యపురుషుడిగా నుండటం ప్రారంభమౌతుంది. అది ఒక అత్యద్భుతమైనదిగా తోస్తుంది. కొత్త జాతిలో పరిపూర్ణమైన ఆకృతి ఏర్పడనప్పటికీ కలకాలం కొనసాగుతుండే పరిణామక్రమంలో జీవించడానికి ఒకరు అలవాటు పడాలి. చాలా ప్రీతికరమైనది ఒకటుంది. బహుశా ఆచరణకు ఉపక్రమించడానికి అది అవసరమేమో. ఒక గమ్యాన్ని నిర్దేశించుకొని "అమ్మయ్య, నిజంగా ఇది పరిసమాప్తి", అనడం. కానీ ఏ మాత్రం కాదు. "ఇది పరిపూర్ణత" అసలు పరిపూర్ణమైన పరిపూర్ణత అనేది లేదు. విషయాలన్నీ ఎల్లప్పుడూ పరస్పర సంబంధం కలిగి వుంటాయి. అవి నిరంతరం మార్పు చెందుతుంటాయి.

CWSA 6 :417- 18 *అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి*

మానవుడు: మానవాతీతుడు

ఇతర జాతులపట్ల మన దృక్పథం

వాస్తవానికి అతి మనస్సు చేతనకు మానవుడు బుద్ధిహీనుడు, సత్యంగా తను సాధించిన పరిపక్వతలు, అనుభవాలు, పొందిన సాక్షాత్కారాలు నిజానికి అన్నీ భయంకరంగా అవివేకమైనవే. కానీ ఆ ఒక్కకారణంగా అతన్ని తప్పుగా పరిగణించనక్కరలేదు. బయటకు కనిపించేవాటికి వెనుకకు వెళ్ళగల సామర్థ్యం ఉన్నంతమాత్రాన మానవాతీతుడు ఎవరినీ చెడ్డగా పరిగణించడని నా భావన. మనందరం ఆయన దయామయుడని ఆశిద్దాం.

CWSA 7:329

పవిత్ర: మానవాతీతుని పట్ల మానవ వైఖరి?

ఆహా (చిరునవ్వు) దేవతలపట్ల మనిషి వైఖరి లాగా ఉండదని ఆశిద్దాం, ఎందుకంటే మనిషి దేవతలందరి పట్ల చాలా చెడ్డగా వ్యవహరించాడు. తన ప్రవక్తలను కాల్చివేసాడు. వాస్తవానికి తనకు మంచి కొత్త జీవితం గురించి చెప్పడానికి వచ్చిన అందరితోను, మానవుడు చాలా చెడ్డగా వ్యవహరించాడు. మనిషి కొంచెం వివేకవంతుడని మనం ఆశిద్దాం.... ఇప్పుడు వాళ్ళందరినీ అతను చెరసాలలో బంధిస్తాడు.
CWSA 7:330

మనిషిలో సచేతన పరిణామం సాధించగల సంభావ్యత

భూమి మీదకి దిగివచ్చి, భూవాతావరణంలో మనసు వ్యక్తంగావడానికి, మొట్ట మొదటి మానవుడు కనపించడానికి మధ్య కొన్ని లక్షల సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. మనిషి కోరుకుంటున్నాడు. కాబట్టి ఇప్పుడు అది వేగవంతంగా జరుగుతుంది. మనిషికి అస్పష్టమైన భావన, అతని జ్ఞానం మానవాతీతుని అవతరణను ఆశిస్తుంది. అయితే, కచ్చితంగా మానవుడు జన్మిస్తాడని వానరులు ఊహించలేదు. అసలు వాటికి ఆ ఆలోచనే లేదు. అవి అంత ఎక్కువ ఆలోచన చేయకపోవడం మంచికేనేమో. కానీ మనిషి ఆలోచించి దానికోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. అందువలన అది వేగవం తంగా జరుగుతుంది. కాని వేగం అంటే కొన్ని వేల సంవత్సరాలు పట్టవచ్చు. మనం ఈ విషయమై కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత మాట్లాడుకుందాం.

(నిశ్శబ్దం)

మనుష్యులు అంతరికంగా సిద్ధంగా ఉన్నారు. దానికి ఉన్ముఖులై వున్నారు. అతీంద్రియ శక్తులతో సంబంధం కలిగి ఉన్నారు. అతిమానస తేజంతో మరియు చేతనతో వ్యక్తిగతంగా ప్రత్యక్షసంబంధం కలిగిన వ్యక్తులుభూమి వాతావరణంలో కలిగిన మార్పులను తెలుసుకో గలుగుతున్నారు.

ఇది సాధించడానికి — వ్యక్తులకు సారూప్యత ఉండాలి అప్పుడే ఒకరి నొకరు గుర్తించుకో గలుగుతారు, వ్యక్తిలోని అతిమానసచేతన భూమి వాతావణంలో పని చేస్తున్న అతిమనస్సును గ్రహించగలదు. ఏదో ఒక విధంగా ఈ గ్రాహకశక్తిని అభివృద్ధి చేసుకున్నవాళ్లు దానిని చూడగలరు.

కాని, ఎవరైతే తమ అంతర్గత అస్తిత్వ ఉనికి యెరిగి ఉండరో — ఏ కొంచెం అంతర్గతంగానైనా — అటువంటివాళ్లు తప్పనిసరిగా వాళ్ళ అంతరాత్మను గురించి

ఏమీ తెలియనివాళ్లే కచ్చితంగా భూపర్యావరణంలో ఉన్న తేడాలను వారు గుర్తించ సంసిద్ధులు కానివాళ్లు. ఆ స్థితికి చేరుకోవడానికి వాళ్లు చాలా ముందుకు వెళ్లవలసి ఉంటుంది. ఎందువలనంటే వారి చేతన తన బాహ్య ఉనికి — మానసిక, ప్రాణిక, భౌతికాల వైపు కేంద్రీకృతమైంది. వీటిని గుర్తించాలంటే, హఠాత్తుగా, అసంగతంగా పనులు జరగాలి. వాటిని వాళ్లు దైవఘటనలుగా (మహిమలుగా) పిలుస్తారు.

కాని, అలౌకిక శక్తుల జోక్యం నిరంతర మహిమలు పరిస్థితులను, లక్షణాలను మార్చివేస్తాయి. దాని ఫలితం విస్తృతంగా ఉంటుంది, దానిని వాళ్లు మహిమ అనరు. కేవలం దాన్ని దర్శించటం జరిగిందని, అది సామాన్యమైన విషయంగా చెప్తారు. కాని, నిజం చెప్పాలంటే, నువ్వు ఏ చిన్న విషయం జరిగినా దాన్ని వొప్పుకోవాలంటే వాటిని మహిమలుగా అంగీకరించాలి.

మనిషి సహకారి కావచ్చు

దివ్యమాతా! మనస్సు భూమి వాతావరణంలోకి దిగి వచ్చినపుడు, వానరం మనిషిగా మారడానికి ఏ విధమైన ప్రయత్నమూ చేయలేదు, అది చేసి ఉంటే?

అది ప్రకృతియొక్క ప్రయత్నం, ఏర్పాటు, కాని ఇక్కడ...

అయితే, ఇక్కడ మానవుడు కాదు, తనని తాను మానవాతీతుడనిగా మార్చుకొనేది!

కాదు?

కొద్దిగా ప్రయత్నించు (నవ్వు)

అదే, ఇది; చూడు, ఇంకేదో శక్తి ప ని చెయ్యబోతోంది. అవును ఇక్కడ నేను అంత క్రూరంగా మాత్రం — మాత్రంగానే — ఉండను: ఇప్పుడు మనిషి సహకారి కావచ్చు. చెప్పేదేమిటంటే మనిషి తనని తాను ఈ ప్రక్రియ కోసం ఇచ్చుకోవచ్చు, సద్భావంతో, ఆకాంక్షతో తన వంతుగా చేతనయిన సాయం చేయవచ్చు. అందుకే నేను చెప్పాను అది తొందరగా జరగగలదు అని. నేను ఆశించినదాని కన్నా త్వరితంగా అది జరుగుతుందని ఆశిస్తున్నాను.

అయినా కూడా ఎంత త్వరితగతిన జరిగినా కొంచెం సమయం పట్టవచ్చు.

CWM 8:130

మానవజాతి మూడు స్థాయిలు

నిమ్నమానవజాతి మనస్సునుండి, క్రిందగా వున్న శరీరం జీవితం వైపు మొగ్గు తుంది. సగటు మానవజాతి మనస్సు స్థిరంగా నివసిస్తూ పరిమితమై జీవితంలోకి దేహం వైపు చూస్తుంటుంది; అత్యుత్తమ మానవజాతి ఊర్ధ్వముఖంగా తేలియాడుతూ మనఃప్రవృత్తిని యెంచుకొనడానికి లేదా, భావాలను పవిత్రపరచుకోవడానికి, స్వచ్ఛ మైన జ్ఞానాన్ని మరియు సద్యోజనిత (స్వతస్సిద్ధ) సత్యం; సర్వోత్కృష్ట మానవాళి దివ్యపరమానందస్థాయికి ఎదుగుతుంది. అక్కడ నుంచి ఊర్ధ్వాభిముఖంగా పవిత్ర సత్ మరియు పరబ్రహ్మస్థితికి లేదా నిమ్నమానవజాతికి పరమానందం కలిగించడానికి అక్కడే నిలిచి ఉంటుంది. తనలోని దైవత్వాన్ని పెంచుకోవడానికి మరియు తనలోని యితరులలోని దైవత్వం ఎదగడానికి ప్రయత్నిస్తుంటుంది. ఉన్నతస్థాయి లేక దైవంలో, యిప్పుడు చేతన దాగివున్న అర్ధగోళంలో, తెరను తొలగించి జీవిస్తున్న మనిషి, యధార్థమైన మానవాతీతుడు. ప్రపంచంలో పురోగమనాత్మకంగా అభివ్యక్తమౌతున్న భగవంతుని చివరి ఉత్పాదక వస్తువు, మన మిపుడు పరిణామమని పిలుస్తున్న సూత్రం, పదార్థం నుండి వెలువడుతున్న సృష్ట్యాత్మ అతడు.

దివ్య అస్తిత్వం లోనికి క్రియాశక్తి వెలుగు మరియు పరమానందంలోనికి యెదిగి, సమస్త ఐహిక అస్తిత్వాన్ని ఆ మూసలో పోసి కొత్త రూపాన్ని ఇవ్వడమే మతం అత్యుత్తమ ఆకాంక్ష మరియు యోగం సంపూర్ణ లక్ష్యం. ఆ లక్ష్యం ఏమిటంటే విశ్వం భగవంతుని సాక్షాత్కారింప జేసుకోవడం. కాని అది విశ్వాతీత భగవంతుని సాక్షాత్కారం పొందకుండా సాధ్యపడదు.

CWSA 12:102 *డా. టి. యస్. రాజకుమారి (9849412227)*

ఒక ఉన్నత మావజాతి

అక్కడ శ్రీఅరవిందులుఉదయంనుంచి సాయంత్రంవరకు ఉన్నారు. అవును, ఒక గంటకంటె ఎక్కువగానే ఆయన ఒక నిర్దుష్టమైన, సజీవమైన దర్శనంలో మానవజాతి స్థితిని, నవ్యమైన లేదా అతిమానస సృష్టికి సంబంధించిన భిన్నవర్గాలతో కూడిన మానవజాతిని చూపిస్తూ నన్ను అచట నివసించేటట్లు చేసారు. అది ఎంతో అద్భుతమైన దర్శనం.. అక్కడ మొత్తం మానవజాతి ఉంది. అది ఇక ఎంతమాత్రమూ మానసిక

అభివృద్ధి ద్వారా లాభం పొందితన జీవితంలో ఒకవిధమైన సామరస్యతను సృజించు కొన్న పశుసంబంధం కల జాతికాదు. తన జీవితంలో ఒకవిధమైన సామరస్యతను ప్రాణిక, కళాత్మక, సాహిత్య సంబంధమైన సామర్యత సృజించుకొన్న పశుసంబంధజాతి యెంతమాత్రం కాదు. విస్తారంగా అందులో మానవజాతి అధికభాగానికి జీవితంలో సంతృప్తి ఉంది. వారు ఒక విధమైన సామరస్యతను అందిపుచ్చుకున్నవారు. దానిలో వారు నాగరిక సమాజపు పరిసరాలలోని జీవితం ఏ విధంగా ఉంటుందో అలా జీవి స్తుంటారు. అనగా, సున్నితమైన అభిరుచులతో, సున్నితమైన అలవాట్లతో కొంత మటుకు సంస్కృతీ వికసనం పొంది జీవిస్తుంటారు. ఈ జీవితం సమస్తం రమణీయం, వారంతా అక్కడ హాయిగా ఉన్నారు. ఆకస్మికంగా వారికి ఏదైనా దుర్ఘటన జరిగితే తప్ప, వారు సంతోషంగా, సంతృప్తితో జీవిస్తుంటారు. వారు జీవితంతో సంతృప్తి పొందినవారు. వారిని ఆకర్షించవచ్చు. (కారణం, వారికి ఒక అభిరుచి ఉంది, వారు మేధోపరంగా అభివృద్ధి చెందినవారు). నూతన శక్తులతోను, నూతన విషయాల తోనూ భవిష్య జీవితంతోను వారిని ఆకర్షించవచ్చు. ఉదాహరణకు, వారు శ్రీఅరవిందు లకు మానసికంగాను, మేధోపరంగాను శిష్యులు కాగలరు. కాని వారు భౌతికంగా ఎంతమాత్రం మారవలసిన ఆవశ్యకతానుభూతిని పొందరు. ఒకవేళ వారిని ఆ విధంగా చేయడానికి బలవంతం చేస్తే, మొట్టమొదటగా, అది తొందరపాటు చర్య, న్యాయ విరుద్ధం. అది కేవలం వారి జీవితాన్ని వ్యర్థంగా, పూర్తిగా గొప్ప అస్తవ్యస్తతకు, కల వరానికి గురి చేస్తుంది.

ఇది పూర్తిగా సుస్పష్టమే.

అంతట, అక్కడ కొంతమంది అరుదైన వ్యక్తులు ఉన్నారు. అవసరమైనంత ప్రయత్నంతో పరివర్తనకు సంసిద్ధతతో, శక్తులను తమవైపు ఆకర్షించటానికి మహా పదార్థానికి అనుగుణంగా తాము మారడానికి వ్యక్తీకరణకు సాధనాలను అన్వేషించటా నికి తయారుగా ఉన్నవారున్నారు. వీరు శ్రీఅరవిందుల యోగానికి తయారుగా ఉన్నారు. వారి సంఖ్యచాలా తక్కువ. ఇంకా అక్కడ త్యాగబుద్ధి కలిగి, కఠినమైన బాధాకరజీవితానికి, అది ఈ భవిష్య రూపాంతరీకరణవైపుకు దారి తీయగలిగినదైనట్లైతే లేదా ఉపయోగపడగలిగిన దైనట్లైతే దానికి తయారుగా ఉన్నవారు సైతం ఉన్నారు. కాని అది వారు చేయకూడదు. వారు ఏ విధంగాను ఇతరులను ప్రభావితం చేసే ప్రయత్నం చేయకూడదు. తమ సొంతప్రయత్నంలో ఇతరులు భాగం పంచుకొనేటట్లు

యేవిధంగాను ప్రయత్నం చేయకూడదు. అది పూర్తిగా అనుచితం కేవలం అనుచితం మాత్రమే కాకుండా, అమితమొరటైన చేష్ట; కారణం అది విశ్వజనీనలయను, గతిని, లేదా సహాయం చేయడానికి బదులుగా ఘర్షణలను సృష్టించి, చివరకు గందరగోళంలో ముగిసిపోతుంది.

CWSA 11:24-26

ఒకసంధి కాలం

స్పష్టంగా, ఇప్పటికింకా ఇది ఒక సంధికాలం, అది కొంత సుదీర్ఘమైనదే కావచ్చు. అది కొంతవరకు బాధాకరమైనది. కేవలం, ప్రయత్నం మాత్రమే, అప్పుడప్పుడు బాధాకరం (తరచు బాధాకరమే) సాధించవలసిన లక్ష్యంయొక్క స్పష్టమైన దృష్టితో, లక్ష్యం తప్పకుండా సాధించబడి తీరుతుందనే దానితో అది పరిహారమవుతుంది. ఒక హామీ అవును. ఒక కచ్చితత్వం. కాని అది ఒకవిధమైనది, దానికి మానసిక జీవితంలోని దోషమంతటిని, వికారమంతటినీ అసహ్యకరమైన దానినంతటిని తొలగించ గలిగిన ఆధిపత్యశక్తి కలిగి ఉన్నటువంటిది. అప్పుడు ఒక మానవ జాతి, మానవుడుగా, ఉన్నందుకు చాలా సంతృప్తితో, మానవుడుగా ఉన్నదానికంటే వేరేవిధంగా ఉండాలనే ఆవశ్యకతను ఏ మాత్రమూ అనుభూతినొందకుండా, ఒక మానవ సౌందర్యంతో, ఒక మానవ సామరస్యతతో ఉంటుంది.

CWM 11:26

మధ్యలో వచ్చే జాతి

కచ్చితత్వంతో గట్టిగా చెప్పతగ్గవిషయం, మధ్యలోవచ్చే ఒక నమూనా జాతి మానసికానికీ, అతిమానస అస్తిత్వానికీ మధ్య ఉంటుంది. ఒకరకమైన మానవాతీతుడు ఇంకా మనిషి లక్షణాలను కొంత పాక్షికంగా మనిషి ప్రకృతినీ కలిగి ఉంటాడు. అనగా, ఆ మనిషి ఎటువంటి వాడంటే మనిషి అస్తిత్వాన్ని బాహ్యరూపంలో కలిగి, జంతువులమాదిరిగానే పుట్టుకను కలిగినవాడు. కాని అతడు తన చైతన్యాన్ని తన సాక్షాత్కారానికీ, నూతన జాతి కార్యక్రమాలకూ చెందేటట్లుగా నూతనజాతికి, ఒక మానవాతీత జాతికి తగినంతగా మార్పు చేసుకొని వుంటాడు.

ఈ జాతిని మధ్యలో వచ్చే జాతిగా పరిగణించవచ్చు. కారణం ఒకరు ముందుగా

తెలుసుకోగలిగే విషయం అది, పాత జంతుపద్ధతిలో కాకుండా కొత్తజీవుల ఉత్పత్తికి సాధనాలను కనుగొంటుంది. ఈ జీవులు నిజంగానే ఆధ్యాత్మికజన్మ కలిగినవారు నూతనజాతికి, అతిమానస జాతిగా మూలకాలను సంఘటితం చేస్తారు.

కాబట్టి మనం మానవాతీతులని ఎవరిని పిలువగలమంటే, వారి పుట్టుకలో, ఇంకా పాతపద్ధతిలోనే సంతానోత్పత్తి చేసే ప్రక్రియకు చెందినవారిని. కాని వారు వారి కార్యసిద్ధిలో ఎరుక కలిగి, అతిమానస సాక్షాత్కారానుభవంయొక్క నూతన ప్రపంచంతో క్రియాశీలసంబంధాన్ని కలిగినవారు.

ఏమనిపిస్తుందంటే — అది ఇంకా కచ్చితం. — అప్పటికే నిర్మించబడి నటువంటి మధ్యలో వచ్చే ప్రపంచాన్ని నిర్మాణం చేసే ఆ ద్రవ్యమే ఎక్కువ సమృద్ధం, ఎక్కువ శక్తివంతమై ఎక్కువ ప్రకాశాన్ని కలిగి, ఎక్కువ నిరోధకశక్తిని కలిగి, కొంత సూక్ష్మతతో, ఎక్కువ చొచ్చుకొనిపోయే నవ్యమైన లక్షణాలతో ఉంటుంది. అది ఒక రకమైన అంతర్గత విశ్వజనీన సామర్థ్యంతో, క్రమ పరిణామదశలోని దాని సూక్ష్మ భేదమూ, నాజూకు తనాలతో ఎక్కువ విస్తృతమైన పరిధిలో ప్రకంపనలను గ్రహించడానికి అనుమతించింది. చాలా మటుకు సంపూర్ణ పద్ధతిలోనే కాకపోయినా. అది ఒకరికి పాతద్రవ్యంతో ఉన్న విభజించే సంవేదనను తొలగిస్తుంది. సర్వసాధారణమైన మానసిక ద్రవ్యం. అక్కడ ప్రకంపనయొక్క సూక్ష్మభేదం ఉంది. అది ప్రపంచవ్యాప్తమగు, విశ్వజనీన గ్రాహ్యతను అప్రయత్నంగా దానంతటదే జరిగే దానిగా, సహజంగా ప్రకృతి సిద్ధమైన దానినిగా చేస్తుంది.

CWM 9:313-14

శిక్షణలో ఉన్న మానవాతీతుడు

మానవుడా, మానవాతీతుడా? నీవు నూతనమైన అతిమానస జాతిని గురించి మాట్లాడటం లేదుకదా? మేము మానవాతీతుడు అని పిలిచే దానిని గురించేనా వాస్తవంలో నీవు మాట్లాడుతున్నది? అనగా, మానవపుట్టుక ద్వారా, తాను పొందిన భౌతిక అస్తిత్వాన్ని పరివర్తన చేయాలని ప్రయత్నిస్తూన్న మానవుడుని గురించేనా? అందులో దశలేమైనా వున్నాయాఅనేగా? అక్కడ కచ్చితంగా లెక్కలేనన్ని పాక్షిక సాక్షాత్కారానుభవా లుంటాయి. ప్రతి ఒక్కవ్యక్తి సామర్థ్యాన్ని బట్టి, పరివర్తన అవస్థలలో తేడాలుంటాయి. కచ్చితమైన విషయం ఏమిటంటే, అక్కడ చెప్పుకోతగిన

ప్రయత్నాలుంటాయి. హెచ్చుతగ్గులతో కూడి అవి సఫలములేక నిష్ఫలమూనై, మనం ఒకవిధమైన మానవాతీతుడు లాంటి దానికి రావటానికి ముందువరకు ఉంటాయి. హెచ్చుతగ్గులతో అవికూడా జయప్రదమైన ప్రయత్నాలే.

సర్వసామాన్యప్రకృతిని అధిగమించాలని ప్రయాసపడే వారందరూ, ఏదైతే వారిని దివ్యమహాసత్యం సంపర్కం లోనికి తీసుకువచ్చిందో అటువంటి దాని పదార్థ పరమైన ప్రగాఢమైన (లోతైన) అనుభవాన్ని పొందాలని ప్రయత్నించాలనుకొనే వారందరూ మహావిశ్వాసానికి అతీతానికీ లేదా అత్యంత ఉన్నతానికి మరలటానికి బదులుగా, భౌతికంగా బాహ్యంలో సాక్షాత్కారానుభవాన్ని పొందటానికి ప్రయత్ని స్తారో, వారి అంతరంగంలో తమకుతాముగా తమ చైతన్యంలో మార్పును అనుభవ సిద్ధం చేసుకున్నారో, వారందరూ శిక్షణలో ఉన్న మానవాతీతులు (అప్రంటిస్, మానవాతీతులు) ఇంకా అక్కడ వారి ప్రయత్నాల సఫలతలో లెక్కలేనన్ని తేడా లుంటాయి. మనం సాధారణ మానవుడుగా ఉండకుండా ఉండడానికి ప్రయత్నించిన ప్రతిసారి సర్వసాధారణ జీవితాన్ని జీవించకూడదన్నప్పుడు మన చేతలనూ, మన ప్రక్రియలను దివ్యసత్యంగా మన కదలికల్లో మనం వ్యక్తపరచాలనుకున్నప్పుడు, సర్వసాధారణ అజ్ఞానంతో పరిపాలించబడకుండా మనం ఆ మహాసత్వంతో పరిపాలించ బడినప్పుడు, మనం శిక్షణలో ఉన్న మానవాతీతులం (అప్రంటిస్ మానవాతీతులు) మన ప్రయత్నాల సఫలతనుబట్టి మనం తెలియబడతాం. కొంత హెచ్చుతగ్గులతో మనం సమర్థత కలిగి శిక్షణలో ఉన్నవాళ్ళం (అప్రంటిస్సులం) హెచ్చుతగ్గులతో సాధారణపథంలో పురోగాములం

CWSA 9:410

> మనిషి అంతిమం కాదు, అతడు మార్పు నొందుతున్న మధ్యంతర జీవి. అతడికి ఆవలగా మరింత దివ్యమైన జాతి, మానవాతీతుల రూపనిర్మాణం నిరీక్షిస్తున్నది.

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ (8639106913)

ప్రప్రథమ అతిమానస జాతి

అతిమానవుడు మరొక మిలియను సంవత్సరాలకు ముందు రాబోడని నేను ప్రకటిస్తున్నట్లు కొందరు అనుకుంటున్నట్లు కనిపిస్తున్నది. ఆ భావాన్ని సరిదిద్దాలను కుంటున్నాను.

శ్రీఅరవిందులు చైతన్యశ్రేణిలో అభివృద్ధి పెరిగిన కొలది గమనం యింకాయింకా వేగవంతమవుతుందని, ఆధ్యాత్మ లేదా అతిమానసం జోక్యం చేసుకొన్నప్పుడు మరెంతో వేగంగా జరుగగలదన్నారు. కాబట్టి కొన్ని వందల సంవత్సరాలలో ప్రప్రథమ అతి మానసజాతి రూపొందుతుందని మన మాశింపవచ్చు.

అయితే అది గూడా అతిమానస రూపాంతరీకరణ సుసాధ్యమయ్యే సమయ మాసన్నమయిందన్న శ్రీఅరవిందుల వాగ్దానానికి వ్యతిరేకంగా ఉందన్న ఆలోచనతో ఉన్న కొందరికి కొంత భంగపాటుగా ఉంటుంది.... కాని మనం అతిమానస రూపాంతరీకరణను ఒకనూతన జాతి రూపొందటంగా గందరగోళ పడగూడదు.

శ్రీఅరవిందులు వాగ్దానం చేసిన దేమంటే, సహజంగా మన కాసక్తికరమైనదేమంటే ఇప్పుడిక్కడున్న మనలో మానవాళిలో శ్రేష్టులయిన కొందరు ఆధ్యాత్మీకరణ కవసర మయిన షరతులను నెరవేర్చగలిగినవారు అతిమానస క్రియాశక్తి చైతన్యం, వెలుగుల సహాయంతో వారి దేహాలను రూపాంతరీకరించుకోగలిగి, దానితో పాశవిక మానవులవలె గాక మానవాతీతుల వలె ఉండగల్గిన ఆ సమయమాసన్న మైందని.

శ్రీఅరవిందులు ఈ వాగ్దానం చేశారు. భూతలాన అతి మానస బలం వ్యక్తమయ్యే ప్రత్యేకస్థితి ఉన్నదన్న తమ జ్ఞానంమీద ఆధారపడి ఆ వాగ్దానం చేశారు. వాస్తవానికి ఎంతో కాలం క్రితమే వారిలోనికి దాని అవరోహణ జరిగింది, వారికది తెలుసు. దాని ఫలితాలేమిటో తెలుసు.

ఇప్పుడది విశ్వవ్యాప్తంగా అభివ్యక్తమైనట్లు చెప్పగలను. కచ్చితంగా రూపాంతరీ కరణ సాధ్యమవడం సాధారణంగా యింకెంతో ఉత్తమమనుకోండి. ఆ షరతులను నెరవేర్చేవారు, యిప్పుడు ఫలప్రదం చేస్తున్నవారు, ఈ రూపాంతరీకరణ మార్గంలో ఉన్నారనడంలో ఏ సందేహం ఎంతమాత్రం లేదు.

CWSA 8:322

అతిమానసవిధానంలో సృజింపబడిన అతిమానసజీవి.

వారు మననుండి కచ్చితంగా ఆశించింది ఇప్పుడున్న మానవాళికి అతిమానస విధానంలో సృజింపబడిన అతిమానస జీవికి మధ్యంతర జీవిగా ఉండు మానవాతీతుడు అని చేసిన భావన. అంటే ఎంత మాత్రం పశుత్వానికి చెందక, పశు అవసరాలన్నింటి నుండి విడుదలయిన జీవులను ఆశించారు.

మనం సాధారణ పశువిధానంలో సృజింపబడి ఉన్నాము. గనుక మనలను మనం రూపాంతరీకరించుకున్నప్పటికీ ఈ పశుమూలాలున్నదేదో ఉండిపోతుంది. వారు భావించిన అతిమానస జీవి సాధారణ పశువిధానంలో ఎంతమాత్రమూ రూపొందక సూటిగా, మన కిప్పటికీ నిగూఢంగానే ఉన్నట్లు కన్పిస్తున్న ప్రక్రియద్వారా సాధారణ పశుసూత్రం ప్రకారం రూపొందకుండా, శక్తులను పదార్థాన్ని ఆ విధంగా సూటిగా చేపట్టడంతో దేహంగా ద్రవ్యీకరణ చెందుతుంది.

మధ్యంతర జీవులు అవసరమవడం ఎంతగానో తప్పనిసరి అంటే ఈ మధ్యంతర జీవులు అతి మానస జీవులను సృజించుకోగల మార్గాంతరాలను కనుగొనవలసిన వారు. నిస్సందేహంగా మనం చేయవలసినదది అని శ్రీఅరవిందులు వ్రాసినప్పుడు అతడు నమ్మాడు.

వారు మన నుండి ఆశించిన దేనిని తప్పక యెప్పుడు నెరవేర్చాలో మన మిప్పుడు గ్రహించామని అనుకుంటున్నాను. ఇది యింకెంతమాత్రమూ ఓ ఆశగాదు. ఒకానొక నిశ్చితత్వం. మన వ్యక్తిగత ప్రయత్నం మన ఏకాగ్రత, మన సుసంకల్పం, ఈ వాస్తవానికి మన మెంత ప్రాధాన్యత నిస్తున్నామనే దానిని బట్టి దీనిని నెరవేర్చడానికి పట్టే సమయం ఎక్కువో తక్కువో ఉంటుంది. సావధానంగా లేని పరిశీలకునికి విష యాలింతకు ముందు ఎలా ఉన్నాయో అలాగే ఉన్నట్లు కన్పించవచ్చు, కాని ఎలా చూడాలో తెలిసిన వానికి, కనబడుతున్నట్లువున్న వాటితో మోసగింపబడనివానికి విషయాలు సజావుగా నడుస్తున్నాయి.

ప్రతి ఒక్కరిని వారికి చేతనయినంత బాగా చేయనీయాలి. ప్రథమదృశ్యమాన ఫలితాలు కన్పించడానికి ముందు బహుశా ఎన్నో సంవత్సరాలు గడచిపోనక్కరలేదు.

CWSA 9:191-192 *అనువాదం: జి. అరుణామోహన్ (9866117137)*

మానవాతీత చైతన్య అవతరణ

సువర్ణ ఉషస్సు: 1 జనవరి 1969

తదుపరి కాలంలో ఏ అవతరణతో శ్రీమాత మానవాతీత చైతన్యంగా తాదాత్మ్యత చెందారో దాని గురించి:

రాత్రి సమయంలో అది మెల్లగా వచ్చింది, ఈ ఉదయం మేలుకొన్నప్పుడు అక్కడ ఉషస్సు ఉన్నట్లుగా వాతావరణం చాలా తేలికయ్యింది. "ఇది నిజంగా నిజంగా నూతనమైనది"అని శరీరం అనుభూతి చెందింది. ఒక పసిడి కాంతి పారదర్శకంగా ... ఔదార్యంగా వుంది. అది ఒక నిశ్చయతా భావంలో 'ఉదారత' — ఒక సామరస్యపూరిత నిశ్చయత. అది నూతనమైనది.

అదీ విషయం.

నేను ఎప్పుడైతే మనుష్యులతో "నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు" అంటానో అపుడు దీనిని వారికి అందచేస్తాను. ఈ ఉదయం ఎంతో సహజంగా "నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు, నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు" అనుకుంటూ నా సమయాన్ని గడిపాను. కనుక.........

CWSA11:148

మొదటితేదీ నాడు నిజంగానే కొంత నూతనమైనది సంభవించింది....

అది ఏదో చాలా భౌతికమైనది. నా ఉద్దేశ్యము అది చాలా బాహ్యామైనది. ఒక స్వర్ణకాంతితో ప్రకాశమయంగా వున్నది. అది చాలా బలమైనది.చాలా శక్తివంతమైనది. అయినా దాని గుణం మాత్రం ఒక దరహసించే ఔదార్యం. ఒక ప్రశాంత ఆనందం, ఆనందంలోకి, కాంతిలోకి, ఒక ఉన్మీలనం. అది ఒక పలకరింపులాంటి ది. 'శుభాకాంక్షలు', అన్నది. అది నన్ను ఆశ్చర్యపరచింది. అది కొనసాగింది. కనీసం మూడుగంటల పాటు దానిని అనుభూతి చెందాను. ఆ తర్వాత నేను దానిలో కొంతసమయం కూడ నిమగ్నం కాలేదు. ఏమైందో నాకు తెలియదు. కాని దాని గురించి ఒకటి, రెండు మాటలు నీతో చెప్పాను. ఇద్దరు ముగ్గురు వ్యక్తులతో కూడా దాన్ని గురించి మాట్లాడాను. వాళ్ళంతా దానిని ఒక రకమైన సంతోషంగా అనుభూతి చెందారు.

కానీ అది స్నేహభావంతో, శక్తివంతమైన సంతోషం... ఓ! ఎంతో కోమలంగా, నవ్వుతూ, ఎంతో ఔదార్యంతో....

CWSA 11:419

ఒక అపారమైన ఉదార వ్యక్తిత్వము

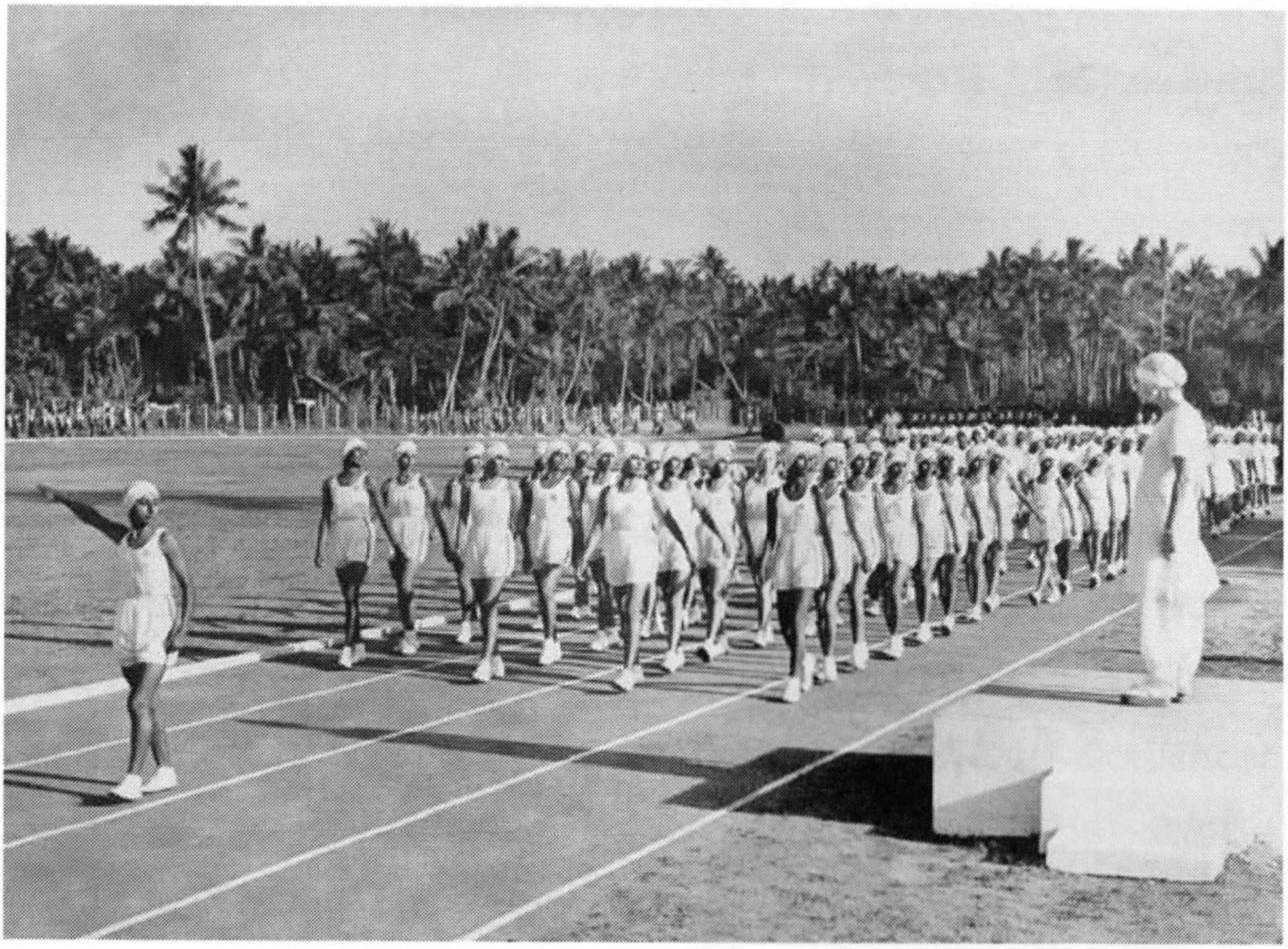
... అది ఒక అపారమైన వ్యక్తిత్వమని నా స్వంత మనోగత అభిప్రాయము- అపారం అంటే దానికి భూమి ఇలా... (తన అరచేతిలో ఒక చిన్న బంతిని పట్టుకున్న సంజ్ఞతో), ఒక చిన్న బంతిలాగవుంటుంది. ఒక అమితమయిన వ్యక్తిత్వము, ఎంతో ఉదారత (శ్రీమాత ఈ చిన్న బంతిని తన రెండు రిక్త హస్తాలలోకి కోమలంగా ఎత్తి చూపిస్తూ) దీనికోసం వచ్చినట్లుగా.... అది ఒక వ్యక్తిగత దివ్యత్వమనే అభిప్రాయమును కలుగజేసింది (కానీ అది ... నాకు తెలియదు) చాలా బలంగా, ఎంతో బలంగా, అదే సమయంలో ఎంతో కోమలంగా, అంతటినీ ఆలింగనం చేసుకుంటూ సహాయం చేయటానికి వచ్చేవారిలా ఉంది.

అది చాలా బాహ్యమైనది: శరీరం అన్నిచోట్లా దానిని అనుభూతి చెందింది, అన్ని చోట్లా శ్రీమాత తన ముఖాన్ని, హస్తాలను స్పర్శిస్తారు.) అన్ని చోట్లా.....

అది సంవత్సర ప్రారంభం. ఎవరో దైవం పరిమాణంలో వున్నవారు (అంటే ఎవరో ఒక వ్యక్తి) సమస్త శక్తితో దానిని శుభ సంవత్సరంగా చేయటానికి, “నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు” అని చెప్పటానికి వచ్చారు. అది ఇలా వుంది.....

అది ప్రకాశవంతంగా, చిరునవ్వు నవ్వుతూ, శక్తివంతంగా, ఎంతో ఔదార్యంతో వుంది. అంటే సాధారణంగా మానవుడిలో ఔదార్యమనేది కొంచెం బలహీనం. ఈ అర్థంలో ఘర్షణ లాంటిది కాదు, అది కలహం కూడా కాదు, అది అటువంటిది కాదు. తనను తాను బలవంతంగా రుద్దే ఉదారత. (శ్రీమాత తన కుర్చీ చేయి పైకి బలంగా దించారు.)

మొత్తానికి ఇది నూతనం కనుక నాకు ఆసక్తిని కలుగజేసింది. ఎంతో ఘనిష్టమైనది. దీనిలాగ యధార్థమైనది (శ్రీమాత తన కుర్చీ చేతులను స్పర్శిస్తారు), సాధారణంగా భౌతిక చైతన్యం ‘ఇతరులది’గా దేనిని పరిగణిస్తుందో, అంత యధార్థమైనది.

అంటే అది ఒక ఆంతరిక అస్తిత్వం ద్వారా చైత్యపురుష ద్వారా జరగలేదు. అది సరాసరి శరీరం పైకి వచ్చింది.....

CWM 11:149 - 50 అనువాదం: సునీత శేఖర్ (9395327337)

దైవత్వంలో మానవుడు

నాకు ఒక అనుభూతి కల్గింది. ఒక రూపు నాలో ప్రవేశించింది. శరీరంలో వ్యక్తమవాలనుకునే ఒక రూపం. అతిమానస శరీరాల్లో వ్యక్తమయ్యే ఒక రూపం.

బహుశా అది మానవాతీతుడు, అతిమానసజీవికి మధ్యది కావచ్చు. మానవాతీతుడే కాని, దైవత్వం గల మానవుడు. బలహీనతలు, నీడ లేని మానవుడు. అది కాంతి చిరునవ్వు, తీయదనం. అవును, బహుశా అది మానవాతీతుడు.

CWM: 11:151

అది మానవాతీత చైతన్యం - అవతరణ

అది అదే ననే వాగ్దానం తర్వాత లభించింది. అది జనవరి మొదటితేదీ అర్థ

రాత్రి. ఉదయం రెండుగంటలకు లేచా. ఒక కొత్త చైతన్యం నా చుట్టూ ఆవరించి ఉంది. అంతకు ముందెన్నడు నేను అనుభూతి పొందని చైతన్యం — స్పష్టమైన చైతన్యం — అది అలానే ఉన్నది, రెండు, మూడు గంటలు. తర్వాత వెళ్లిపోయింది. తనని గ్రహించగల మానవుని అన్వేషించేందుకు. అది మానవాతీత చైతన్యం. మానవునికి అతి మానసజీవికి మధ్యగల చైతన్యం.

CWM: 11:153

ఒక వాస్తవ గురువు — మార్గదర్శి

దాని లోపల ఉన్నది ఒక విలువైన, అమూల్యమైన చైతన్యం. అది బోధిస్తుంది పాఠాలు, శరీరానికి అది ఏమి చేయాలో తప్పనిసరిగా, దాని దృక్పథం ఎలా ఉండాలో, దాని ప్రతిచర్య ఎలా ఉండాలో. నేను చెప్పా చాలా సార్లు. పరివర్తన విధానం చాలా క్లిష్టమైనదని ముఖ్యంగా సూచనలిచ్చేందుకు ఎవరూ, నీకు లేనపుడు. దీనికి జవాబుగా, బహుశా, అది వచ్చింది. ఈ దృక్పథం తీసుకో, ఇది ఇలా చెయ్యి, అది అలా చెయ్యి, అని శరీరానికి చెప్పేందుకు. శరీరం సంతృప్తి చెందుతుంది. దానికి భరోసా ఇవ్వ బడ్తుంది. దానిని ఇక తప్పు పట్టలేము, అది తప్పు చేయదు. అది వచ్చింది. ఒక ప్రథమ గురువుగా చాల ఆచరణాత్మక గురువుగా. దీనిని విడ్చిపెట్టు, దానిని అనుమతించు, ఇది చేయి సాధారణంగా అని చెప్తుంది. దానికి భరోసాఇవ్వబడ్తుంది. దానిని ఇక తప్పు పట్టలేము. అది తప్పు చేయదు.

అది వచ్చింది. ఒక ప్రథమగురువుగా. చాలా ఆచరణాత్మక గురువుగా. "దీనిని విడ్చిపెట్టు. దానిని అనుమతించు. ఇది చెయ్యి సాధారణంగా" అని చెప్తుంది. భౌతికవిషయాలలో కూడా. ఈ కంపనాలు ప్రోత్సహించు, వాటిని దారిలో పెట్టు. దీనిని తప్పక తొలగించు. ఇటువంటి చిన్నచిన్న సూచనలు చేస్తుంది.

*

ప్రశ్న: ఈ చైతన్యం వ్యక్తిగతంగా, నీకావల, ఎలాపని చేస్తుందని, నేను ఆశ్చర్యపోతున్నా.

జః అదే మార్గంలో తమని తాము ఒక వస్తువుగా పరిశీలించుకోలేని వాళ్ళు, దీనిని తక్కువ గమనిస్తారు. అంతే. దూదిలోంచి పోయేటట్లు అది పోతుంది. ఎప్పుడూ అలాగే చేస్తుంది.

మనిషి ఏదైై ఉన్నాడో అతని గొప్పతనం అందులో లేదు. అతడు దేనిని సంభావ్యం చేయగలడు అనే దానిలో ఉన్నది అతని గొప్పతనం. అతడొక తలుపులు మూయబడిన ప్రదేశం, ఒక సజీవ శ్రామికుని రహస్య కర్మాగారం. ఇక్కడే సిద్ధం చేయబడి ఉన్నది, మానవాతీతత్వం ఒక దివ్య నిపుణునిచే.

దిగువసృష్టి విధానానికి విరుద్ధంగా, అతడింకా ఎక్కువ మహనీయత లోనికి ప్రవేశపెట్టబడ్డాడు. దివ్యమార్పుకు అతడనుమతించబడ్డాడు. సాక్షిక చైతన్యంగల చేతి పనివానిగా, అతనిలో అతనిని ఆస్థానం నుండి తొలగించగల వైభవం అవతరించుటకు అతని స్వచ్ఛంద అనుమతి, అంకిత ఇచ్ఛతోడ్పాటు అవసరం అయ్యాయి. అతని ఆకాంక్షయే భూమి పిలుపు, అతిమానస సృష్టికర్తకు.

భూమి పిలిస్తే, పురుషోత్తముడు జవాబిస్తే, అ దివ్యఘడియ ఇప్పుడే కావచ్చు. ఒక ప్రగాఢ, వైభవోపేత, పరిణామానికి.

CWSA 12:160

శ్రీఅరవిందులు

ప్రశ్న: దానర్థం అది శరీరంపై పని చేసినంత బాగా బుద్ధిపై పనిచేయదా?

జ: అది బుద్ధిని సరిగా పని చేయిస్తుందని నేను ఆశిస్తున్నా.

ప్రశ్న: మౌలికంగా, అది ఒక మార్గదర్శి.

జ: అవును. అది ఒక మార్గదర్శి. జనవరి ఒకటవ తేదీన, దానిచే స్పృశించబడినవారిలో, స్పష్టమైన మార్పు వచ్చింది. వారి ఆలోచనా విధానంలో కచ్చితత్వం, నిశ్చితత్వం, ప్రవేశించాయి. అది అక్కడే ఉన్నది. (శ్రీమాత తన హృదయంవైపు చూస్తారు) అది నాకొక బాధ్యత అప్పచెప్పినట్లుంది. నాదగ్గరకు వచ్చిన వారితో దానికి సంబంధ మేర్పరచమని.

CWM: 11:154- 156

మార్పు జరుపబడింది

అది బుద్ధిచే చేయబడ్డ పాత విభజన. పైన, అన్నీ బావున్నాయి. అన్నిఅనుభవాలు కల్గుతాయి. అంతా కాంతివంతంగా అద్భుతంగా ఉన్నది. కాని ఇక్కడ ఏదీ బాగోలేదు. పుట్టినవాడు మళ్ళీ పుడ్తున్నాడు. "ఆశ ఏమీ లేని ప్రపంచం" లోకి...

(నిశ్శబ్దం)

సహజంగానే, విషయాలు సత్యంలో వ్యవస్థీకృతం కావడానికి, సమయం పడుతుంది. యుద్ధం జరుగుతూ ఉంటుంది. అన్ని వైపుల నుండి, ప్రతీతలం పైన బాహ్యంగా విషయాలన్నీ చెప్పబల్కుతాయి. " ఏదీ మారలేదు". అని. అది సత్యం కాదు. శరీ రానికి తెల్సు. అది సత్యం కాదని. ఇప్పుడు నేను చూస్తున్నా అతని ప్రస్థానం. అతని పని. యెలా విషయాలను సంసిద్ధం చేయడానికి తోడ్పడ్డాయో... భౌతికం నిర్మాణాన్ని ఎలా మార్చాయో.

ఊర్ధ్వలోకాల సంపర్కంలో అనుభవం పొందిన వారందరూ ఇక్కడి భౌతికాన్ని అలానే వదలి వేశారు. సృష్టి మొదలు నుండి శ్రీఅరవిందుల ప్రస్థానం వరకూ, నేను జీవించా. ఒక ఎరుకతో. ఒకరు ఎదగగలరు. తెల్సుకోగలరు. అనుభవించగలరు. (ఊర్ధ్వలోకాల విషయంలో) కాని వారు వెనుదిరిగి శరీరంలోకి వచ్చినప్పుడు వారి బుద్ధియొక్క భయంకర న్యాయం అంతటినీ పరిపాలించింది. గడచిన సంవత్స రాలన్నీ సంసిద్ధమవడానికి, ఆత్మ స్వేచ్ఛ పొందడానికి ఖర్చు చేయబడ్డాయి. గడచిన ఈ కొద్ది రోజులనుండి శరీరం భౌతికంగా గుర్తించింది. విషయాలు మారాయని.

కాని, వారు చెప్పినట్లు ఇంకా పనిచేయాల్సి ఉంది. వివరాల్లో సాధించాల్సిఉంది.

పదార్థ పరిస్థితులు బుద్ధిచే వివరించబడ్డ, స్థిరీకరించబడిన పరిస్థితులు ఎంత తప్పించుకోలేనివిగా కనబడ్డాయంటే, ఊర్థ్వలోకాలలో జీవించిన అనుభవంగల వారందరు పారిపోవాలనుకున్నారు — ఈ పదార్థ ప్రపంచం నుండి సత్యంలో జీవించేందుకు.

కాని ఇప్పుడు పరిస్థితులు అలా లేవు. భౌతికం గ్రహించగలదు. ఊర్థ్వకాంతిని, సత్యాన్ని నిజచైతన్యాన్ని వ్యక్తపరచగలదు.

కాని అది సులభం కాదు. ఇంకా సహనం, ఇచ్ఛ కావాలి. అది సహజంగా ఉండేరోజు వస్తుంది. తలుపులు తెరిచి ఉన్నాయి. అంతే. మనం ముందుకు సాగాలి.

మార్చి,14, 1970 అంతేవాసితో శ్రీమాత సంభాషణ

*

మనిషి తన ఆకాశపు అంచులవరకు ఎగ్రబాకితేనో, లేదా అత్యధిక స్థాయి గొప్పదనం, విజ్ఞానం, శక్తి, తెలివి, ఇచ్ఛ శీలము, క్రియాశీలత, బలము, సాధుత్వము, ప్రేమ, స్వచ్ఛత, పరిపక్వత, కలిగి ఉంటేనో మానవాతీతుడు కాడు. మానసిక మానవుని, హద్దు లకు అధిమానసము అతీతమైనది. మానవనైజానికి చెందిన అత్యున్నత స్థాయి, చైతన్యంకన్నా అతీతమైనది అధిమానస చైతన్యం.

CWSA: 12:158 *అనువాదం: ఎస్. వై. సోమయాజులు (6281730339)*